

GLASILO ALPINE, TOVARNE OBUTVE, D.D., ŽIRI

DELO življenje

Letnik 40, številka 3, december 2002

ZAJEC ALFONZ
LOŠKA C. 56

4226 ŽIRI

Nov izziv za užitek!

Iz vsebine:

Pred nami je leto 2003

Zlata medalja BIO 18 za smučarski čevljev Alpina Racing CL

Na tekaškem programu se tudi v naslednji sezoni obeta več novosti

Alpina Challenger in Lynnea – smučarska čevlja z novimi tehničnimi rešitvami in sodobno obliko

Model Vision – nekaj novega in edinstvenega na svetovnem trgu

Pred nami je leto 2003

Predsednik uprave in generalni direktor mag. Martin Kopač, Foto: Brigita Zemljarič

Za zadnji časopis v letu 2002, za katerega vem, da ga bo večina prelistavala ravno pred Novim letom, sem se kar težko izognil pisanju o dobro in slabo opravljenem delu v tem letu. Takih inventur smo vendar vsi siti in nekaj podobnega bom tako ali tako moral navesti v letnem poročilu. Odločil sem se, da vam zato raje napišem nekaj misli o prihajajočem letu.

Mogoče se vam bo zdelo čudno; o bodočem poslovanju razmišljamo več, kot si mogoče mislite. Ko nekdo gleda, kako s trakov vsak dan gre na tisoče parov obutve, še pomisli ne, koliko načrtovanja in usklajevanja je potrebno, da ne pride do zastojev in so zmogljivosti dobro izkoriščene. Zato bom tokrat nekaj napisal o tem, kako se lotevamo načrtovanja in kaj pričakujemo v naslednjem letu.

Dolga leta je bilo (tudi v Alpini) tako, da se je proces načrtovanja začel z "izhodišči za plan". To je bilo nekaj ključnih števil, napisanih največkrat na pol strani, ki so opredelile glavne cilje, ki naj bi jih v naslednjem letu dosegli. Te cilje so si vodstva največkrat sproti postavljala, kot bistven del (ki je bil takrat nujnost), pa so navajali makroekonomske predpostavke (rast cen, rast plač, itd.). Prav lepo se mi zdi, da danes ni več tako. Danes se ni potrebno nič več izmišljati: imamo srednjeročno razvojno strategijo, ki jo dosledno izvajamo. Kaj moramo doseči v letu 2003, je jasno zapisano, premisliti moramo samo o morebitnih odmikih, če so seveda upravičeni. Če so zelene spremembe na boljše, ne bo nihče proti, če bi pa bile "na manj", bi bilo na nadzornem svetu težko dobiti podporo. Tako je tudi prav. Cilj mora biti ambiciozen, samozadovoljnost ne vodi nikamor.

Ko vemo, koliko moramo narediti, da bo za stroške, plače in načrtovani dobiček, pa smo šele na začetku. Načrtujemo namreč ne samo s premetavanjem števil ali povečevanjem z določenim odstotkom. Najprej poskušamo natančno določiti količine posameznih vrst obutve, ki jih nameravamo proizvajati in prodajati. Tu gre predvsem za uskladitev kapacitet, ki naj bi bile namenjene za proizvodnjo modne in športne obutve. S pomočjo vodilnih izdelkov pridemo do ocen potrebnih minut, neposrednega materiala in neposrednega dela. Direktorja obeh nosilnih programov morata pri tem upoštevati, ne le ocene prodaje posameznih vrst obutve, temveč tudi "pokritje", ki ga načrtujeta pri posameznih modelih obutve. To namreč odloča o tem, če bo po plačilu vseh stroškov, plač, dajatev in finančnih odhodkov ostalo tudi za načrtovani dobiček.

Dilem, ki jih je potrebno razrešiti, je bila cela vrsta:

- kakšna bo rast prodaje posamezne vrste obutve,
- kako bo z brizgano obutvijo,
- kaj s "pancerjem",
- ali bo planinska obutev končno "potegnila",
- ali je mogoče ponoviti rekordno prodajo smučarskega tekaškega čevlja,
- ali bo izpad izvoza modne obutve v Nemčiji mogoče nadomestiti z izvozom na druge zahodne trge,
- kako porazdeliti kapacitete v kooperaciji,
- kakšen bo razplet bitke naše mreže s tujimi ponudniki, ki jih je vsak dan več,
- itd., itd.

Za vsako vprašanje smo našli odgovor in z odgovorom prišli do ustrezne številke. Sešteli smo vse prihodke in odšteli vse odhodke. Dobljeni rezultat je bil kar daleč od zelenega načrtovanega dobička. Kaj storiti? Še enkrat pogledati stroške, preveriti ali smo bili pri cenah dovolj agresivni, ali smo za kapacitete, s katerimi razpolagamo, predvideli dovolj veliko količino obutve. Ponavljam: pri našem načrtovanju ne gre samo za premetavanje števil. Za vsako številko mora biti realna vsebina, za vsako številko, ki jo nekdo zapiše, tudi odgovarja. Samo tak načrt je mogoče uresničiti in s ponosom ugotavljam, da je naša realizacija z redkimi izjemami vedno zelo blizu načrtovani.

S predlogom, ki je, ko to pišem, v zadnji fazi priprave za obravnavo na nadzornem svetu, sem zadovoljen. Načrtujemo okroglo 51 milijonov evrov prihodkov, s tem pa naj bi dosegli malo več kot 2,6 milijonov evrov dobička iz poslovanja oziroma 2,1 milijonov evrov celotnega dobička. Posebej sem vesel, da končno lahko načrtujemo pri vseh programih (tudi pri športnem) pozitiven rezultat. Seveda tudi letos k skupnemu dobičku največ prispeva maloprodajna mreža. Zato jo tudi imamo in jo še naprej širimo. Zmogljivosti domačih proizvodnih minut ostajajo na doseženem nivoju iz letošnjega leta, povečane potrebe zaradi povečanih količin in poprečno več vgrajenih minut na izdelek pa bomo dokupili v kooperaciji oziroma v Fabriki obuče i galanterije v Sarajevu.

Plan je ambiciozen, mogoče celo malo preveč napet. S prvim dnem novega leta bo potrebno resno začeti. Do aprila so naročila večinoma že zbrana, za naprej se bo potrebno še potruditi. Vendar dobri izgledi so, na nas je, da jih izkoristimo.

Mag. Martin Kopač

KAZALO	str.
Zlata medalja BIO 18 za smučarski čevljar Alpina Racing CL	4
Iz leta v leto več dobrih smučarskih tekačev in biatloncev v naši tekaški obuvi - V tekaških čevljih Alpine v letošnji sezoni novi najboljši svetovni tekmovalci	4
Na tekaškem programu se tudi v naslednji sezoni obeta mnogo izboljšav	5
Alpina Challenger in Lynnea - Smučarska čevlja z novimi tehničnimi rešitvami in sodobno obliko	5
Model Vision, nekaj novega in edinstvenega na svetovnem trgu	6
Alpina v korak z izzivi prihodnosti	7
Na jesenski poslovodski konferenci več novosti	8
Vedno več je kupcev, ki želijo bolj modne modele - Lepši izgled prodajalne privabi tudi zahtevnejše kupce - Nova podoba v Logatcu	9
Naša prodajalna tudi v Mozirju	10
Imamo še eno lepo urejeno prodajalno - Tokrat so se veselili v Idriji	10
Nova prodajalna v Beogradu	12
Lepa beseda lepo mesto najde - Če pa je to še pohvala ljudem, izdelkom, je to še toliko lepše - Srečali smo se z našima zvestima kupcema iz Logatca	12
Le dovolj seznanjeni prodajalci, bodo znali pravilno svetovati svojim kupcem - Tudi pred letošnjo zimsko sezono seminar o novostih pri smučarski in tekaški obuvi	13
Anketa med našimi prodajalci - Odgovor na vprašanje, kaj je bilo narejeno dobro in čemu moramo posvetiti več pozornosti	14
Da bomo znali prijeti za gasilni aparat	14
Jože Krvina - Vesel sem, ker sem imel srečo, da nisem nikdar opravljal enoličnih del	15
Srečko Krvina - Delo, ki ga opravljam, je zame najboljšje. Je razgibano, vsak dan drugačno.	16
Tone Kastelec - Vsi pridemo v podjetje, da delamo	18
Delavci iz obrata v Rovtuh bodo odslej delali v Žireh	20
Novi predstavniki delavcev v nadzornem svetu	20
Meritve pri tekaških čevljih se opravljajo tudi na robotu	20
Digitalizator Cyclone - Kakovostnejše in hitrejše delo pri modeliranju	21
Na sejmu v Düsseldorfu uspešno predstavili našo obutev	21
Naša modna obutev vedno bolj iskana tudi na Češkem	21
Novosti na področju delovnih razmerij - Z novim letom začne veljati nov zakon, ki ureja to področje - Kljub temu še veliko nejasnosti	22
Kadrovske novice	23
Našim upokojujencem v slovo	24
Tudi to je Alpina	25
Zanimivosti kraja	26

Novoletna zgodba

Štiri sveče so počasi izgorevale.

Prva sveča je rekla: "Jaz sem mir."

Ampak ljudje me ne znajo obdržati. Zdi se mi, da mi ne preostane drugega kot da ugasnem." Sveča počasni ugasne.

Druga pravi: "Jaz sem vera.

Žal ne služim ničemur. Ljudje nočejo vedeti zame. Nima smisla, da ostanem prižgana." Nehala je govoriti. Lahna sapa jo je ugasnila.

Žalostno se oglasi tretja sveča: "Jaz sem ljubezen.

Nimam moči ostati prižgana. Ljudje me ne upoštevajo in se ne zavedajo moje-ga pomena. Svoje drage bolj sovražijo kot ljubijo."

Sveča ugasne.

V sobo stopi otrok. Vidi ugasle sveče.

Pretresen zaradi teme pravi: "Kaj počenete? Ostati morate prižgane! Strah me je teme!" zajoka.

Četrta sveča mirno gori in ga potolaži: "Ne obupaj! Ne joči. Dokler bom gorela, lahko zmeraj ponovno prižgem ostale sveče.

Jaz sem upanje."

Z žarečimi očmi otrok prime svečo upanja in prižge ostale sveče.

Štiri sveče. Ena izmed mnogih zgodbic, ki krožijo po elektronski pošti. Mir, vera, ljubezen, upanje. To so želje, ki jih ponavadi izrekamo ob praznikih, ki se nam bližajo. Tolikokrat izrečene besede, za katere se zdi, da so prav zaradi tega postale že nekoliko izrabljene. Radi bi povedali kaj novega, izvirnega. Toda tudi življenje, ki je za vsakega posebej neponovljivo in izvirno, ni nič drugega, kot ponavljanje vedno istih želja in pričakovanj, postavljanje vedno istih vprašanj. Nam je uspelo to, kar smo pričakovali? Smo naredili več, je bilo boljše? Je za nami leto, ki se ga bomo radi spominjali? Na žalost ni vedno tako. Včasih se mora pritakniti tudi kaj, kar nam ni po volji, da potem znamo ceniti lepo.

Je bilo leto za Alpino uspešno? Vprašanje, ki ga pogosto zastavljamo in ki ima prav tako lahko različne odgovore. Odvisni so tudi od tega, s kakšnimi očmi in kakšne volje ga zastavimo. Vedno bi lahko bilo bolje in vedno se najde mnogo trditev, ki govorijo za in proti. A če pogledamo z očmi nekoga, ki gleda na Alpino neobremenjeno, ne moremo reči drugače kot: "Bilo je uspešno."

Sicer bi ne bilo toliko strani popisanih prav pod naslovom dosežki, sicer ne bi bilo toliko spodbudnih besed, želja in razmišljanj, kako naprej, da bomo še boljši.

Ni vse dobro in tako tudi ne more biti. Vedno so stvari, ki nas težijo in nam jemljejo voljo. Toda ali ni to le trenutna slabost, potreba po tem, da slabo spremenimo, uredimo drugače, bolje. Seveda ob tem potrebujemo moč, da se spopademo s težavami. Mogoče so te: slaba organizacija dela, nepremišljena poteza naših nadrejenih, podrejenih, sodelavcev, partnerjev, mogoče le zoprna naloga, ki nas čaka. Ali pa krivica, za katero vemo ali mislimo, da se nam je zgodila. Življenje in delo prinašata vzpone in poraze. Koliko jih je že bilo in koliko jih še bo v našem življenju? Zato pogumno naprej.

Vsak od nas je lahko kot tisti otrok, ki z upanjem ponovno prižge mir, vero in ljubezen.

Urednica
Jožica Kacin

Kolofon: Delo življenje je glasilo Alpine, d.d., Žiri. Ureja ga uredniški odbor: Slavko Kristan, Jana Peternelj, Ivo Pivk, Rada Žakelj, Jožica Kacin, glavna in odgovorna urednica.

Fotografije: Jožica Kacin. Naklada: 2000 izvodov. Priprava na tisk: Repro-Print d.o.o. Tisk: Tisk Žnidarič.

Zlata medalja BIO 18 za smučarski čevelj Alpina Racing CL

Letos je v Ljubljani potekal 18. mednarodni bienale industrijskega oblikovanja. Na njem je bilo predstavljenih tristo petdeset izdelkov iz petnajstih držav. Izbor izdelkov za Slovenijo je opravila posebna strokovna komisija. Iz Slovenije je bilo predlaganih šestopetdeset eksponatov. Komisija je izbrala nekaj manj kot dvesto slovenskih izdelkov. Te so pred

dokončno potrditvijo pregledali tudi mednarodni strokovnjaki.

V izbor je prišel tudi naš čevelj za smučarski tek Alpina Racing CL. Ta čevelj je že lani prejel oblikovalsko nagrado DIDA (Delova nagrada za oblikovanje), letos pa je bil spet nagrajen.

Na bienalu so podelili več nagrad, med njimi tudi pet zlatih medalj BIO. Prejela sta jih dva tuja in trije naši oblikovalci. Med njimi sta bila tudi naša zunanja sodelavca Jure Miklavc in Jan Jagodič za čevlje za smučarski tek Racing CL.

Nagrado je v prostorih Gospodarske zbornice v Ljubljani 1. oktobra podelil predsednik Gospodarske zbornice mag. Jožko Čuk. V imenu Alpine kot proizvajalke nagrajenih izdelkov, je zlato medaljo prevzel komercialni direktor Aleš Dolenc. Predsednik uprave in generalni direktor mag. Martin Kopač je ob tem, v

Glasu gospodarstva, oktober 2002, dejal: "Zelo pomemben del razvoja je tudi oblikovanje, ki je med najbolj pomembnimi elementi razvoja obutve. Čevelj mora biti kupcu najprej všeč, šele nato bo vprašal po drugih tehničnih lastnostih, po uporabljenih materialih in po ceni. Za uskladitev vseh teh pogledov je potrebno zelo naporno timsko delo razvoja, oblikovalcev in prodaje."

Janez Novak, vodja programa tekaške in treking obutve pa je za naš časopis povedal, da je na bienalu sodelovalo mnogo izdelkov, ki so še v fazi razvoja in jih ni mogoče kupiti na tržišču. "Naš čevelj za smučarski tek Racing CL, pa ni bil le razstavni eksponat, ampak je letos že v redni prodaji. Izdelali smo ga za mnoge kupce doma in po svetu. Čevelj smo tudi ustrezno testirali in z njim bodo letos tekmovali tudi nekateri najboljši tekači sveta."

Jožica Kacin

Iz leta v leto več dobrih smučarskih tekačev in biatloncev v naši tekaški obutvi -

V tekaških čevljih Alpine v letošnji sezoni novi najboljši svetovni tekmovalci

Stian Eckhoff

Alpina je pomemben svetovni proizvajalec obutve za smučarski tek, saj dosegamo 32 odstotni svetovni tržni delež proizvodnje tovrstne obutve. Kakovost in ustrezen razvoj pa potrjuje-

jo tudi številni slovenski in tuji tekmovalci.

Prihajajoče leto 2003 je leto svetovnega prvenstva, tako v smučarskih tekih, kot v biatlonu. Zato je dejstvo, da so se nam pridružili nekateri zelo uspešni svetovno znani tekmovalci, še toliko bolj pomembno in potrjuje, da izdelujemo obutve, ki sodi v svetovni vrh. Tako bodo z našima modeloma SK za skating tehniko in CL za klasično tehniko letos prvič nastopali tudi:

- **Kati Wilhelm, biatlonka iz Nemčije**, dobitnica dveh zlatih in ene srebrne medalje na lanskih olimpijskih igrah in svetovna prvakinja s prvenstva na Pokljuki leta 2001,
- **Katarina Neumanova**, smučarska tekačica iz Češke, ki je v prejšnji sezoni dosegla drugo mesto v skupni uvrstitvi svetovnega pokala,
- **Frode Andressen**, biatlonec iz Norveške, dobitnik zlate medalje na olimpijskih igrah v Salt Lake Cityu v štafeti.

Imamo pa tudi nekaj novih zelo obetavnih tekmovalcev kot so:

- **Aleksander Wolf**, nemški biatlonec,
- **Lina Andersson**, švedska tekačica,
- **Mikael Oestberg**, švedski tekač, ki je zasedel 4. mesto na letošnji prvi tekmi svetovnega pokala v Düsseldorfu.

Poleg omenjenih novih tekmovalcev bodo z Alpinimi čevlji tekmovali še uveljavljeni športniki, ki so našo tekaško obutve imeli že v preteklih sezonah. Naj naštejemo le nekaj najboljših, kot so: Petra Majdič, slovenska tekačica, Matej Soklič, slovenski tekač, Espen Bjervig, Trond Iversen, Jan Jakob Verdenius, norveški tekači, Halvard Hanevold, Stian Echhoff, norveška biatlonka. Poleg tega pa še slovenski biatlonci, ženska biatlonska reprezentanca Bolgarije na čelu z dobitnico olimpijske medalje Irino Nikultchino, češka biatlonska reprezentanca itd.

Janez Novak

Na tekaškem programu se tudi v naslednji sezoni obeta mnogo izboljšav

V začetku oktobra je bil v Alpini reden vsakoletni sestanek s kupci. Pokazali smo jim naše modele za smučarski tek za sezono 2003/2004. Prvi komentarji kupcev so bili dobri in nova kolekcija je bila dobro sprejeta.

Na sestanku so bili pokazani prototipi modelov in sedaj je zelo pomembno, da bomo prikazano zmogli dovolj kakovostno in v dogovorjenih rokih, tudi izdelati.

Pri modelih v tekmovalni grupi ni večjih sprememb. Čevlji so po izgledu in funkciji podobni modelom z lanske sezone.

Tudi pri grupi šport, razen določenih izboljšav nekaterih detajlov, ni večjih novosti.

Povsem nova pa je grupa Touring, kamor spadajo čevlji za rekreativce.

Janez Novak, vodja programa tekaške in treking obutve

Kupcem iz tujine smo predstavili vse novosti.

Tu so vsi modeli povsem novi. Nov je izgled, plastika, izdelava. Pri tej grupi smo se odločili za povsem nov način izdelave, ki smo ga imenovali "model platform". To pomeni, da najprej naredimo osnovni čevelj, ki ga nato nadgrajujemo. Čevelj tako sestavljajo štiri stopnje, ki se razlikujejo po funkcionalnosti in glede na to sodijo tudi v različne cenovne razrede. Osnovni čevelj ima plastičen stranski del. V prvi nadgradnji je dodan plastični opetnik, v tretji pokrov jezika, v četrti pa še plastična manšeta.

S tako izdelavo bomo poenotili plastične dele pri obutvi. Pri vseh modelih bodo tako uporabljeni enaki plastični stranski deli. Tudi plastični opetniki in pokrovi jezika bodo enaki za vse modele, pri katerih se bodo uporabljali. S tem se bodo zmanjšali tudi stroški za izdelavo orodij, saj bo teh manj.

Druga pomembna novost pa je, da smo več pozornosti namenili ženski tekaški obutvi. Raziskave tržišča kažejo, da nežnejši spol kupi več kot polovico vseh tekaških čevljev. Ženske noge se tudi po obliki stopal razlikujejo od moških. Zaradi tega za izdelavo ženskih čevljev uporabljamo drugačno kopito, ki je prilagojeno obliki ženskega stopala. Ženski čevlji bodo bolj oblazinjeni, kar pomeni večjo udobnost. Izdelali smo novo obliko ovratnika. Povečali smo število tako imenovanih "lady" modelov. Tako naj bi v naslednji sezoni ponudbo ženskih čevljev obogatili z enim modelom v tekmovalni grupi, v grupi šport bomo izdelali dva ženska modela, (prej je bil eden), v skupini Touring pa celo tri modele. V grupi Backcountry bosta dva ženska modela. V preteklosti ženskih modelov v tej grupi ni bilo.

Janez Novak

Alpina Challenger in Lynnea - Smučarska čevlja z novimi tehničnimi rešitvami in sodobno obliko

Novi kolekciji Alpininih smučarskih čevljev, Challenger za moške, ter Lynnea za ženske, pomenita precejšnjo spremembo v primerjavi z dosedanjimi kolekcijami. Poleg nekaterih tehničnih novosti in drzne

ter sodobne oblike, ki je plod sodelovanja z mladimi, a že priznanimi oblikovalci, je nov tudi pristop k razvoju. Prvič smo uporabili računalniški CAD-CAM postopek modeliranja obutve in izdelave orodij na

računalniško vodenih obdelovalnih strojih. Zaradi zahtevnih oblik in zapletenih konstrukcijskih rešitev, izdelava novega smučarskega čevlja brez omenjene tehnologije, ne bi bila mogoča.

Alpina Lynnea

Funkcija novega smučarskega čevlja je skrbno prilagojena sodobni tehniki smučanja, poudarek pri razvoju pa je bil predvsem na udobju in njegovi enostavni ter vsestranski uporabi. Namenjen je širokemu krogu kupcev, od začetnikov pa vse do smučarjev, ki že suvereno obvladujejo smučanje.

Konstrukcija školjke in manšete omogoča precej poenostavljeno uporabo smučarskega čevlja. Obuvanje in sezuvanje je lažje, prav tako hoja, katero omogoča regulator na zadnji strani čevlja. Nastavitev za hojo omogoča tudi regulacijo naklona naprej. Ta je nujna pri izvedbi zavojev s kratkimi smučmi in moderno tehniko smučanja, hkrati pa omo-

goča prilagoditev naklona stopnji smučarskega znanja vsakega posameznika. Z uravnavanjem stranskega naklona lahko še dodatno prilagodimo čevlji anatomskim posebnostim svoje noge.

Posebna novost so nove zaklopke, ki smo jih razvili v sodelovanju z italijanskim partnerjem posebej za smučarske čevlje Challenger in Lynnea. Omogočajo optimalen oprijem noge

Alpina Challenger

predvsem v predelu narta, odlikuje pa jih tudi sistem za zapenjanje z uporabo minimalne sile.

Zatezni jermen je zadaj povezan s školjko, spredaj pa nalega neposredno na notranji čevlji. Nogo objema

Prvič smo uporabili računalniški CAD-CAM postopek modeliranja obutve in izdelave orodij na računalniško vodenih obdelovalnih strojih.

za 360 stopinj in tako deluje kot dodatna zaklopka, ki še poveča moč in izboljša kontrolo smuči.

Optimalno udobje je doseženo z Uni-Fit oblazinjenjem v notranjih čevljih. Ta se po segrevanju prilagodi obliki noge in omogoča natančen oprijem ter maksimalno udobje.

Veliko pozornosti smo namenili tudi prilagoditvi čevlja značilnostim ženske noge. Ženski modeli se tako od moških razlikujejo po višini, volumnu ter trdoti in obliki nekaterih plastičnih sestavnih delov.

Zaradi vseh navedenih lastnosti ter številnih možnih nadgradenj, lahko rečemo, da je novi smučarski čevlji namenjen res širokemu krogu kupcev, ki naj bi zadovoljil tako funkcionalno kot tudi vizualno. Prav slednje nas je v preteklosti največkrat ločilo od vodilnih proizvajalcev čarskih čevljev. Odziv tako domačih kot tujih Alpininih kupcev je zaenkrat dober, kakšen bo odziv trga, pa bomo videli kasneje.

Drago Kramperšek

Model Vision – nekaj novega in edinstvenega na svetovnem trgu

Pri obutvi za pohodništvo smo letos naredili precej novosti. Razvili smo nove modele, ki so namenjeni tako zahtevnejšim, kot manj zahtevnim kupcem. Med seboj se razlikujejo po izgledu in funkciji.

Posebno ponosni smo na model Vision. To je najnovejši in edinstven rezultat našega razvoja. Cilj tega projekta je bil narediti lahek in udoben čevlji, dovolj prožen za jogging ali kolo in hkrati torzijsko stabilen za obisk visokogorja. To je omogočila izvirna asimetrična skeletna konstrukcija, sestavljena iz asimetričnega plastičnega opetnika, sprednje opore preko narta, spodnje in zgornje asimetrične manšete, ki sledi dosežkom tekmovalnih čevljev za smučarski tek in alpsko smučanje. Na voljo so v treh različnih višinah, ki nudijo oporo gležnju. Najboljši materiali in sestavni deli zagotavljajo prijaznost do uporabnika, anatomsko pravilen položaj nog, stabilnost, dober oprijem tal (Vibram podplat), blaženje tresljajev (vmesni podplat iz EVA materiala), zračnost, nepremočljivost (Sympatex membrana), stalno klimo s toplotno izravnavo (Outlast podloga) in enostavno natančno zavezovanje. Prepričani smo, da je Vision dosežek pri razvoju treking obutve Alpine, ki bo pripomogel k večji uveljavitvi in prepoznavnosti te naše blagovne znamke tako doma kot v tujini.

Boštjan Lukančič

Alpina v korak z izzivi prihodnosti

Z željo približati obutev posamezniku se je začela razvijati ideja, ki niti ni nova, to je prilagoditi obutev nogi posameznika. Takšno idejo je potrebno razvijati postopoma. V Alpini smo začeli z razvojem trekking obutve v treh variantah, kar pomeni, da bo imel kupec na razpolago obutev od velikostne številke 38 do 47 in vsako velikostno številko v treh variantah - 1, 2 in 3. Prva varianta predstavlja model z manj volumna. Primeren je za ožja stopala. Druga varianta je še najbližje modelu, ki se trenutno prodaja v naših prodajalnah. Model je za malenkost širši. Pri tretji različici je volumna največ, zato je primeren za širša stopala.

Prva naloga pred razvojem trekking obutve v več variantah je bila pridobiti čim več podatkov, na osnovi katerih bi razvili kopita, ki bi ustrezala čim širšemu krogu kupcev. Te podatke smo dobili z množičnim optičnim merjenjem stopal. Na podlagi analize rezultatov meritev smo začeli z razvojem kopit za trekking obutev v treh variantah. Rezultati testiranja so kasneje tudi pokazali, da je izbira treh variant najustrenejša. In še več! Z optičnim merjenjem stopal smo pri razvoju kopit naredili korak naprej. Najpomembnejša je računalniška integracija večine postopkov do končne izdelave kopita. Z moderno tehnologijo pa nam je omogočeno tudi to, da je rast po velikostnih številkah celostna, kar pomeni, da se ne upošteva več samo členskih mer in dolžine stopala, kot se je to delalo do sedaj, ampak upoštevamo celostno stopalo z vsemi merami. Tako ne prihaja do odstopanj pri večjih in manjših velikostnih številkah. Postopek gradiranja smo izvedli sami na podlagi naše baze podatkov o stopalih in ne v kopitarni, kot se je delalo doslej.

Pri več variantah iste velikostne številke je še posebej pomembno, da so kopita izdelana zelo natančno.

Težave se pojavljajo, ker slednje ni odvisno samo od dela, ki ga opravimo pri nas, ampak predvsem od izdelave kopit v kopitarni. Doseči želimo, da je kopito, ki ga izdelamo v računalniškem programu do milimetra enako tistemu, ki ga dobimo iz kopitarne. To pa bo najbrž mogoče šele tedaj, ko bo izdelava kopit povsem avtomatizirana. Še vedno so namreč odstopanja v predelu prstov in pete, kjer je kopito ročno brušeno po šabloni.

In kako je potekalo testiranje? Izbran je bil model Tibet, ki je klasični trekking čevljev za zahtevnejše pohodnike. Z izdelavo v treh variantah smo čevljev približali tistim, ki bi to radi postali in jim je bilo do sedaj onemogočeno, saj zaradi

Optični merilec, ki ga bomo namestili v prodajalni v Mercator centru v Ljubljani, preizkuša Lidija Kržišnik, organizator testiranja in analiz

neustrezne obutve niso zmogli večjih planinskih podvigov. Posameznikom z ožjimi stopali so se pojavili žulji v petnem delu ali pa so čutili močan pritisk na prste, predvsem pri hoji navzdol, ker čevljev ni nudil zadostnega oprijema noge. Bil je preširok. Tisti s širšimi stopali pa so zadihali šele takrat, ko so čevlje

sezuli, saj so čutili pritiske tako na členski del, prste, kot tudi nart. Kupovali so tudi dve številki prevelike čevlje, ker jim je bil čevljev z ustrežno velikostno številko preozek čez členski del.

Ko je bil izdelan sortiment, smo začeli s testiranjem. Aleš Jurca in Jurij Franko sta izdelala program, ki na podlagi podatkov optičnega merjenja stopal izpiše ustrežno velikostno številko in varianto posameznika za levo in desno stopalo posebej. Vedeti moramo, da so redki, ki imajo obe stopali enako široki in enako dolgi. Posameznike smo izbirali iz baze podatkov. S pripravljenim vprašalnikom nismo ničesar prepustili naključju. Obutev je potrebno preizkušati z nogavicami, primernimi za uporabo na pohodih. Obuti in zavezati je potrebno oba čevlja. Čevlji ne smejo biti preveliki. Pomembno je, da enakomerno primejo nogo spredaj in s strani, petni del pa se mora lepo prilegati nogi, sicer se lahko pojavijo žulji. Konica čevlja ne sme stiskati prstov. Slednje bi morali upoštevati tudi v prodajalnah. S tem bi se izognili marsikateri reklamaciji.

Analiza rezultatov testiranja nam je pokazala, da so potrebni še manjši popravki pri modelih in računalniškem programu za izbiro velikostne številke in variante, pot pa je vsekar prava.

Kar pa je še potrebno poudariti je, da je pri montaži teh čevljev potrebna zelo natančna izdelava. Čevljev določene dolžine in variante bo moral imeti vedno enak volumen. Če tega ne moremo zagotoviti, potem je ves trud z meritvami in izdelavo kopit zaman.

Pričakujemo, da bomo spomladi v Mercator centru v Ljubljani začeli s testno prodajo obutve v opisanih variantah in z uporabo optičnega merilca.

Lidija Kržišnik

Na jesenski poslovodski konferenci več novosti

Poslovodje slovenskih prodajal

V začetku oktobra je bila v Kranjski Gori vsakoletna jesenska poslovodska konferenca. Letos je bil program nekoliko spremenjen. Konferenca je bila le dva dni, vendar so udeleženci kljub temu izvedli vse načrtane naloge.

Najpomembnejša novost je nov način naročanja. Pred tem so obutev za naslednjo sezono poslovodje za vsako prodajalno posebej naročali na konferenci. Po novem pa je del kolekcije naročen že takoj po sejmu Garda (za kolekcijo pomlad poletje 2003 že junija 2002), del pa po sejmu GDS v Düsseldorfu v septembru. Tedaj namreč proizvajalci pokažejo dodatne novosti. Poslovodje so si tako izbrane in naročene modele le ogledali. Naročila bodo odslej narejena v centrali. Komisija za izbor bo iz širšega izbora modelov izbrala kolekcijo za prodajalne. Modele bo razvrstila v skupine po pomembnosti. Ustrezna količina obutve bo naročena proizvodnji glede na različne dejavnike in kazalce. Upoštevala se bo dosedanja prodaja v posameznih prodajalnah, modni trendi in podobno. Potem bo obutev na podlagi izdelanih kriterijev in kazalcev, upoštevajoč tudi različnost prodajal, razposlana po prodajalnah. Seveda bodo v primeru, da bo povpraševanje po določeni obutvi, v prodajalnah še vedno

lahko naročili zelene modele. Poslovodje so v zvezi z novim načinom imeli nekaj vprašanj, vendar pa so bili večinoma mnenja, da je vsako novost potrebno preizkusiti in da je vsak začetek oziroma sprememba nekoliko težka.

Konference se je kot običajno udeležil tudi **predsednik uprave in generalni direktor mag. Martin Kopač**, ki je poslovodje seznanil z rezultati poslovanja po posameznih programih. Opisal je tudi glavne aktivnosti in novosti, predvsem pri novih modelih smučarskih čevljev in tekaških čevljih, spregovoril o kooperaciji, prestrukturiranju v maloprodajni mreži.

Komercialni direktor Aleš Dolenc se je zadržal predvsem pri novem sistemu naročanja. Po njegovem mnenju je ta način boljši. "Svet se obrača zelo hitro. Kupci so vedno bolj zahtevni in kar je letos najbolj iskano, je že v naslednji sezoni zastarelo. Temu se je potrebno prilagoditi tudi pri nas. Vsem tem spremembam je v vsaki prodajalni posebej težko slediti. Breme poslovodij je v tem smislu preveliko. Težko je biti strokovnjak za vse različne vrste obutve, ki jo izdelujemo in prodajamo v Alpini. Pri novem načinu bo večja odgovornost tako za pravilno izbrano kolekcijo kot tudi za pravo količino izdelane obutve na

delavcih v razvoju in centralni maloprodajni mreži, ki bodo skrbeli, da bo blago prišlo v prodajalne. S tem se bodo zmanjšale razlike med obutvijo, ki je bila v ponudbi ene ali druge prodajalne in je bila sad različnih okusov poslovodij. Ti bodo s tem razbremenjeni skrbi za glavna naročila. To pa ne pomeni, da ne bo možnosti za dodatna ponaročila obutve, ki se bo v posamezni prodajalni dobro prodajala.

Se pa od poslovodij zaradi tega pričakuje več drugih dejavnosti. Izboljšati bo potrebno sodelovanje prodajal s centralo, bolj skrbeti za lepši izgled prodajal, prodajo ..., " je med drugim povedal komercialni direktor Aleš Dolenc.

Nov način naročanja je nato še podrobneje predstavil **direktor prodaje Primož Kopač**.

Vodja programa lepljenje obutve Majda Trček je poslovodje seznanila z modnimi smernicami za prihajajočo sezono pomlad poletje.

Neža Kopač je na primerih, ki jih je obdelala v raziskavi med prodajalci v naših prodajalnah, udeležence seznanila z ugotovitvami, ki so nastale na podlagi odgovorov na nekatere postavljene trditve v zvezi s prejšnjo kolekcijo za pomladno poletno sezono. Opisala je tudi rezultate ankete, ki jo je med kupci izvedlo podjetje Gral ITEO. Anketa je zajela več zanimivih vprašanj in odgovorov, med drugim, kdo kupuje v naših prodajalnah, kako pogosto se kupci vračajo, katere blagovne znamke so jim najbolj poznane, kakšen znesek so pripravljeni odšteti za obutev ...

Vodja maloprodaje za Slovenijo Olivera Jereb je pripravila zanimiv seminar o urejenosti prodajal. Svoje trditve je nazorno prikazala s fotografijami, ki jih je posnela v naših prodajalnah. Zunanji videz prodajalne, dobro predstavljen izdelek in podoba prodajalca; vse to vpliva na podobo podjetja.

Jožica Kacin

Vedno več je kupcev, ki želijo bolj modne modele

Lepši izgled prodajalne privabi tudi zahtevnejše kupce – Nova podoba v Logatcu

Poslovodkinja Cecilija Treven in prodajalka Sara Tušek

16. septembra je bila odprta prenovljena prodajalna v Logatcu. Prej dokaj temačen, na dva dela razdeljen prostor, je dobil povsem novo podobo. Svetlejša oprema, domiselna postavitev polic ter na novo obnovljena fasada. Vse to je privabljalo kupce, da so pridno polnili prodajalno. Tudi zakonca, ki sta bila prva kupca, sta bila presrečna. Povedala sta, da sta čakala, da bo Alpina odprla svoje prodajne prostore. Potrebovala sta obutev, zato sta se že zjutraj oglasila v prodajalni. Izbrala sta vsak svoj par in ko sta izvedela, da sta prva, ki sta kupila obutev v prenovljeni prodajalni, nista mogla verjeti svojim očem in ušesom. "Še nikdar v življenju mi ni nihče takole nekaj podaril," je bila vidno pretresena gospa, ko ji je vodja maloprodaje za Slovenijo Olivera Jereb podarila izbrani par.

Kupci pa so se tudi kasneje kar vrstili. Prodajalna v Logatcu ni v središču mesta, niti med ostalimi prodajalnami, zato se mora kupec namensko napotiti vanjo. Takšne gneče, kot ponekod v središčih, sicer ni bilo. **poslovodkinja Cecilija Treven** pa je kljub temu ocenila, da je bila prodaja dobra.

"Prodajalna mi je zelo všeč. Je tako svetla in lepa, popolnoma drugačna. Zbrati bo treba vtise in se privaditi na nov način," je na začetku ocenila Cecilija.

Povedala je, da imajo v prodajalni večinoma stalne kupce. Ti poznajo Alpino, poznajo tudi tiste, ki delajo tu. Logatec ni tako velik. Ima pa veliko obrobnih krajev in od tu je veliko kupcev iz: Cerknice, Postojne, Vrhnike, Rovt in vseh okoliških vasi. Je pa res, da je več takih iz podeželja. Temu morajo prilagoditi tudi obutev, ki jo prodajajo. Manj je povpraševanja po bolj modnih modelih. Toda tudi to se spreminja. Vedno več je takih, ki želijo bolj modne modele. Z obnovo se bo ta trend povpraševanja po modnejši obutvi gotovo še nekoliko okreplil. Še vedno pa sem prepričana, da bomo pri nas prodajali največ klasike," je povedala Cecilija Treven.

Cecilija je poslovodkinja enajst let. Ima enaindvajset let delovne dobe. Začela je kot vajenka v Alpini in ji ostaja zvesta do danes. Toda v teh dvajsetih letih se je tudi v Alpini pre-

cej spremenilo. "Kar zadeva obutev, na bolje," je prepričana Cecilija.

"Imamo bolj udobno in modernejšo obutev. Kupci so vedno bolj zahtevni in če jim ne naklonimo dovolj pozornosti tako pri izdelavi obutve, kot kasneje pri prodaji, ne moremo pričakovati uspeha," je dejala.

"To, da se zavedam, da se moramo kupcu zares posvetiti, pa je povezano tudi z mojo željo, da bi čimprej dobili še eno prodajalko. Trenutno sva v prodajalni samo dve," je povedala. In še kakšna želja ob odprtju? "Da bi prodali čim več," je odgovorila Cecilija Treven.

Prodajalka Sara Tušek se je, ko sva se s poslovodkinjo pogovarjali, pridno vrtela med kupci. Prinašala je obutev, jo odnašala, se pogovarjala, včasih odšla do blagajne, kar je pomenilo, da je par prodan.

Ko sem jo le utrgala kupcem, sem jo najprej povprašala o odnosu do njih. "Dobro se razumemo. Ob tem, ko preizkušajo obutev, si izmenjamo tudi nekaj besed o tem in onem in takoj je dan prijaznejši. Veliko lažje in prijetneje je, ker se s kupci poznamo, včasih skoraj spoprijateljimo. Ko je bila najina prodajalna zaradi obnove zaprta, sem delala v prodajalni Alpine v BTC-ju v Ljubljani. Tam je odnos med kupci in prodajalci drugačen. Ni tiste prisrčnosti. Zato je bilo zame tam težje. Vesela sem, da sem spet med svojimi kupci v Logatcu." Ko sem Sara povprašala o počutju, mi je zaupala: "S poslovodkinjo sva vedeli, da bo potrebno na koncu dobro poprijeti za delo. Na to sva bili pripravljene. Bili sva malo napeti, nisva vedeli, ali nam bo uspelo tako kot si vsi želimo. Toda mislim, da se je dobro izteklo. Danes mi je odleglo in super se počutim," se je nasmejela ter dodala, da si želi le, da bi bila prodaja čim boljša.

Jožica Kacin

Naša prodajalna tudi v Mozirju

V Mozirju pričakujemo dobro prodajo.

29. oktobra smo odprli prodajalno v Mozirju. "Pred tem smo tu našo obutev prodajali le v franšizni prodajalni. Pogodbo o sodelovanju smo iz obojestranskega interesa prekinili. Toda prodaja je bila v tem koncu Slovenije dobra. Kupci so bili zadovoljni z našo ponudbo. Po prekinitvi pogodbe o sodelovanju s podjetjem, ki je kot dopolnilno dejavnost prodajalo našo obutev, se je pokazala možnost, da bi odkupili njihov prodajni prostor. Odločili smo se, da bomo odprli lastno prodajalno. "Pričakujemo dobro prodajo. K temu bo gotovo pripomogla naša kakovostna ponudba ter dejstvo, da v tem mestu ni prodajaln s podobnim programom," je povedala vodja maloprodaje za Slovenijo Olivera Jereb.

Poslovodkinja prodajalne je Nada Škoflek. V Alpini je zaposlena od maja 1985. Pred tem je delala kot prodajalka v Velenju. "Delo prodajalke in poslovodkinje se razlikuje. Sedaj imam večjo odgovornost. Toda mislim, da je to dobrodošla sprememba. Zame je to nov izziv in upam, da mi bo uspelo delati kar najbolje," je pripovedovala.

"V tem delu uživam. Vse je nekoliko drugače. Razlika med Velenjem in Mozirjem je tudi v tem, da je v Velenju, kot večjem mestu, mogoče tudi drugačen odnos med kupcem in prodajalcem. Mislim, da so v Mozirju prebivalci bolj pripadni kraju in njegovim prebivalcem. Prodajalce v prodajalnah vzamejo za svoje. Še vedno vprašajo po prodajalkah, ki so bile tu pred nami.

Tudi način in pogoji nakupa so v Alpini nekoliko drugačni. Toda v vsem tem ne vidim težave. Me se bomo potrudile, da nas bodo kupci lepo sprejemali. To se že kaže v dokaj dobri prodaji. Se pa pozna, da ni pravega jesenskega vremena. O snegu ni ne duha ne sluha. To je vplivalo tudi na prodajo na smučarskem sejmu, ki smo se ga udeležile iz naše prodajalne. Na splošno pa smo zadovoljne. Kupci pohvalijo našo obutev in prav tako obnovljeno prodajalno."

Kot prodajalki sta v prodajalni zaposleni Martina Založnik in Dragica Potočnik. Obe sta prišli v Mozirje iz Celja. Martina Založnik je v zvezi s spremembo dejala: "Dobro se počutim tu. Je pa precejšnja razlika med prodajalno v Mozirju in v Celju. V Celju je zaposlenih več delavcev, prodajni in skladiščni prostor sta mnogo večja, razdeljena v dveh etažah. V Mozirju je vse v eni etaži, zato je delo lažje. Tudi s kupci se dobro razumemo. So nekoliko bolj preprosti. Laže najdemo tisti pristni stik."

Na vprašanje, po čem kupci največ vprašujejo, pa je Martina dejala, da ne more opisati, kaj naj bi to bilo. "Prodajamo vsega po malem. Snežna odeja in malo več mraza bi s seboj prinesla tudi večjo željo in potrebo po novi obutvi. A zadovoljiti se moramo s tem, kar je," je zaključila Martina Založnik, prodajalka, ki naše čevlje prodaja že osemindvajset let. Prav prvega novembra je dopolnila to obletnico.

Jožica Kacin

Imamo še eno lepo urejeno prodajalno - Tokrat so se veselili v Idriji

29. oktobra je bila odprta prenovljena prodajalna v Idriji. Kot pri vseh preureditvah, je razlika očitna, kar so potrdile tako zaposlene v prodajalni, kot kupci in vsi ostali. "Tudi Idrija je prišla na vrsto," je na začetku slovesnega odprtja povedal direktor domače prodaje Primož Kopač. "Imamo še eno lepo urejeno prodajalno. Upam, da bodo tako ocenili tudi kupci in da bodo radi prihajali vanjo," je dodal direktor domače prodaje.

Odprtja se je udeležil tudi župan občine Cveto Koder, ki je zbranim dejal: "Vesel sem, da se je Alpina odločila za ta korak prav v času, ko v Idriji poteka temeljita obnova mestnega središča, katerega del je tudi naša prodajalna. S tem ste prispevali k lepšemu izgledu mesta in prodajalne. Imate prijazne prodajalke, ki jih imamo kupci radi. Upam, da bo obnova prispevala tudi k boljši prodaji."

Poslovodkinja Janja Pagon je bila nad novo pridobitvijo navdušena. Zaradi sebe, sodelavk, predvsem pa zaradi kupcev, za katere pravi, da radi prihajajo v našo prodajalno. "Vesela sem, ker sem že prejšnje dni poslušala pohvale, da bo prostor lepo urejen. Danes, ko so dela zaključena, pa je vse še toliko bolje," je razlagala.

Prodajalna Alpine je v Idriji že od leta 1953. Leta 1977 je bila prenovljena in

Odprtja prenovljene prodajalne se je udeležil tudi župan občine Idrija Cveto Koder. Direktor domače prodajalne Primož Kopač mu je predstavil novosti letošnjih smučarskih čevljev.

je ostala takšna do današnjih dni. Janja se še spominja slovesnosti ob prvi prenovi. Tedaj je v Alpini delala kot prodajalka. Poslovodkinja je postala leta 1975. "Obutev je vedno boljša," je povedala. "Toda tudi kupci so vedno bolj zahtevni," je takoj pristavila in nadaljevala: "Ampak ti hitro opazijo, da v zadnjem času bolj sledimo modnim trendom. Imamo bolj stalne kupce, ki več povprašujejo po klasiki. Veseli pa nas, ker je vedno več zanimanja tudi za bolj modne modele. Upam, da se bo miselnost prebivalcev tega območja še bolj spremenila in da bodo ugotovili, da tudi v Idriji lahko dobijo dovolj modno obutev."

"Idrijčani in okoličani imajo radi Alpino. Zato je prav, da smo se jim nekako oddolžili s to prenovi. Sedaj

bodo še raje prihajali k nam," je bila optimistična prodajalka **Anuška Bezeljak**. "Že v preteklosti so bile trdne vezi med Idrijo in Žirni. To je do neke mere ostalo še danes. Večkrat mi kdo reče: "V Žirovski tovarni znajo delati dobre čevlje, zato se bo v vaši prodajalni gotovo našlo kaj primernega." Anuška je povedala tudi, da je vesela, ker v prodajalno prihaja vedno več mladih. To kaže na to, da je tudi ponudba boljša. In še želja ob tem pomembnem dogodku: "Da bi prodale veliko obutve in da bi v Alpini izdelovali dobre modele, ki bi bili kupcem všeč. Potem bomo vsi zadovoljni," je odgovorila Anuška.

Bernardo Podobnik sem komaj ujela, da je povedala par besed. Ves čas se je gibala med kupci in na mojo prošnjo,

naj se mi posveti za nekaj minut, odgovorila: "Zame so najpomembnejši kupci. Ti mi veliko pomenijo. Zato sem predvsem zaradi njih vesela, da smo tako lepo uredili prodajalno. Lepo je poslušati, ko mi zatrjujejo, da imamo res lep prodajni prostor. Prej sem bila kar žalostna, ker ni bilo tako kot bi si želeli." Ker v Idriji nismo edina prodajalna z obutvijo, sem jo povprašala tudi, kako se razumejo s konkurenco. Na obrazu ji je zaigral nasmeh, ko je povedala: "Prav to mi je všeč v teh krajih. Med ljudmi ni zavisti in tudi s prodajalkami konkurenčnih prodajal se lepo razumemo."

Dokaz, da je res tako, je bilo tudi izvrstno pecivo, ki ga je posebej ob odprtju prodajalne spekla kolegica iz prodajalne v Peku. Zdrava konkurenca vsekakor ne škoduje, če pa je vmes še prijateljstvo, je še toliko lepše. Pa ni bilo vedno tako. Poslovodkinja, ki je v prodajalni najdalj, je povedala, da so bili včasih odnosi tudi bolj napeti. S konkurenco so se sicer pogovarjali, vendar pa so ob debatah o tem, koliko so prodali, vedno primaknili kak par več, da je bilo malo "foušije".

Župan občine Idrija Cveto Koder je z veseljem pristal na to, da pove nekaj besed še posebej za naš časopis. Kako ne, saj ga kot sosednji župan tudi prejema in prebere. Žirov in Alpine pa ne pozna le tako. Je tudi član idrijskega muzejskega društva. Muzealci obeh društev že vrsto let zelo uspešno sodelujejo. Še enkrat je poudaril, da je vesel, da smo se odločili za to obnovo. S tem je prodajalna postala povsem drugačna, tako po zunanem kot notranjem izgledu. Prodajni prostor je večji, kar bo gotovo omogočilo bolj pestro ponudbo. "Moji planinski čevlji so stari, vendar trpežni. Alpina je bila za nas Idrijce vedno pojem kakovosti," je pohvalil naše izdelke. Imam tudi Alpine smučarske čevlje, vendar sem ponje šel v Žiri, ker imate več izbire," je potrdil trditev, ki so mi jo že prej zaupale prodajalke. "Bližina Žirov nam pobere kar nekaj kupcev," so povedale. "V Žireh je izbira večja, imate tri prodajalne, pa se kupci odpravijo na izlet in še po nakupih."

Tudi sama mislim, da je to res. Ko hodimo po Žireh, večkrat zaslišimo znano govorico iz one strani griča. In veseli smo, da je tako.

Jožica Kacin

Bernardo Podobnik, poslovodkinja Janja Pagon, Anuška Bezeljak

Nova prodajalna v Beogradu

5. decembra je bil za ponovno vzpostavitev sodelovanja med Slovenijo in Srbijo pomemben dan. Mercator je odprl svoj center v Beogradu. Razprostira se na več kot 50 tisoč kvadratnih metrih. V njem je nekaj manj kot petdeset lokalov. Med njimi je tudi prodajalna Alpine. Slavnostnega odprtja so se udeležili predsednik uprave in generalni direktor mag. Martin Kopač in komercialni direktor Aleš Dolenc ter vodja prodaje na drobno v tujini Stanko Kranjc. Naša prodajalna meri 168 m². V njej je zaposlenih šest delavcev. Načrtujemo, da bo nova prodajalna pripomogla k temu, da bodo kupci v Srbiji spet sprejeli našo blagovno znamko, ki je bila v preteklosti dobro poznana. **J.K.**

Pred leti že uveljavljena blagovna znamka Alpine spet na beograjskem tržišču. Foto: Stanko Kranjc

Lepa beseda lepo mesto najde

Če pa je to še pohvala ljudem, izdelkom, je to še toliko lepše - Srečali smo se z našima zvestima kupcema iz Logatca

Slavko in Marinka Kozamernik se pogovarjata z vodjo prodajaln v Sloveniji
Foto: Olivera Jereb

V prodajalni v Logatcu smo srečali tudi Marinko in Slavka Kozamernik. To srečanje ni bilo naključje. Bila sta naša posebna gosta. Marinka Kozamernik je v avgustu obiskala našo prodajalno Alpina II v Žireh in bila s ponudbo, kakovostjo in prijaznostjo prodajalke Nataše Žižek tako zadovoljna, da je to hotela povedati tudi drugim. Generalnemu direktorju mag. Martinu Kopač je naslovila prijazno pismo. To je bil tudi povod, da sta bila z možem povabljeni na odprtje prenovljene prodajalne v Logatcu.

"Prisegam na Alpino. Imam že četrte Alpinine planinske čevlje," je pripovedovala Marinka.

"V Alpini kupujem vso obutev in opremo za šport. Že od rane mladosti sem navdušena športnica. V osnovni šoli sem trenirala gimnastiko. Pri petnajstih letih sem pričela s planinarjenjem. To je še danes moje največje veselje. Mož sprva ni bil navdušen nad tem. Toda kmalu je spremenil svoje mnenje in danes sva oba navdušena planinca. Hodiva po poteh Slovenske transverzale, naredila sva Škotjeloško, Polhograjsko, Kočevsko.

Letos sva bila na dopustu na morju. Toda ne moreva brez najinih planin. Dva dni sva bila doma, nato sva se le spogledala in vedela, kaj si še želiva. Odhitela sva v planine, kot bi se kadilo za nama," sta se smejala. "Sem tudi tajnica planinskega društva v Logatcu," je z nekim posebnim žarom, ki je dokazoval, da govori iz srca, vrelo iz Marinke.

"Pozimi tudi smučava. S to dejavnostjo sem pričela dokaj pozno, toda nič zato. Mož je smučal že prej. Ne vem kakšno naključje je hotelo, da sem prvič smučala prav v Žireh. Imava dve hčerki in z avtom smo se odpravili od doma, da se bomo naužili zimskih radosti. Pristali smo v Žireh, tam nekje pod Ledinico. To je bil moj začetek, ki sem ga z veseljem nadaljevala. Seveda v smučarskih čevljih Alpina. Nekaj kupujem tudi ostale vaše obutve, toda na žalost imam precej močno nogo. V Alpini pa težko dobim take modele," je razlagala.

"Kakšen pa je bil povod za to, da ste napisali pismo?" sem vprašala zakonca Kozamernik.

"To je bila najina pot na Nanos," je povzela Marinka in potem povedala zanimivo zgodbo.

"Ta pohod nama bo ostal vedno v spominu. Tako mokra v življenju še nisva bila. Bila sva na poti, ko se je

stemnilo, kot da bi bila noč. Voda je dobesedno lila iz neba. Veje dreves in grmičevja so se sklanjale do tal. V zraku je bučalo, ropotalo, vsepovsod so švigale strele. Tresla sem se od strahu. Toda na srečo sva jo dobro odnesla. Neurje je minilo. Prispela sva v dolino, premočena do kože. Le moja stopala so ostala suha. Mož je iz svojih čevljev zlil kar nekaj vode, moje nogavice pa so ostale suhe. Ne morem povedati, kakšni občutki so me navdajali. 'Slavko, poglej te čevlje. Slavko poglej, to je Alpina,' sem radostno vzklikala. 'To je treba napisat. To je treba povedati tudi drugim,' sem mu razlagala še potem, ko sva se vozila proti domu. In ni ostalo le pri besedah. Res sem segla po papirju in tako je nastala moja zahvala.

Marinka Kozamernik je opisala tudi občutke ob prijaznem sprejemu v prodajalni Žiri II. "Kupujem v Logatecu, kjer z možem živiva, toda prodajalno ste prenavljali. Jaz pa sem rabila planinske čevlje. Ne morem v hribe s taki-

mi, ki niso več varni. Zato smo se z možem in mojo mamo odpravili v Žiri. Bil je vroče poletje. Ko smo vstopili v prodajalno, nas je objel prijeten hlad. Izbirala sem planinske čevlje. Pri tem mi je pomagala prijazna nasmejana prodajalka, ki je znala svetovati in ugoditi mojim željam. Izbrala sem model. Želela sem si modro barvo. Toda v prodajalni takih ni bilo. Prodajalka ni odlašala. Čutila je, da sem prišla v Žiri za to, ker čevlje čim prej rabim. Ni se pritoževala nad mojo željo, da želim prav tisti model in barvo. Stopila je do računalnika in preko internetne povezave ugotovila, v kateri od vaših prodajalnih imajo obutev, ki sem jo želela. Dobila jih je v Novem mestu in na moj naslov naročila zelene planinske čevlje. Prejela sem jih v dveh dneh."

Še smo klepetali in bilo je prijetno. A vedno pride tudi slovo. Marinko sem za konec pobarala še o tem, kaj bi zaželela Alpini. Nič ni pomišljala. S svojim slikovitim besednim zakladom je takoj odgovorila: "S takim korakom

naprej. Naj bo čvrst in odločen. V življenju se držim načela, da je z roko v roki nemogoče mogoče. In to misel bi rada prenesla tudi na vas v Alpini, ki se trudite, da izdelate čim boljše čevlje. Najpomembnejše je, da so izdelki zadovoljni kupci. Če so zadovoljni ti, je zadovoljno vodstvo in če je zadovoljno vodstvo, potem svoje občutke in veselje ob uspehu prenesejo tudi na delavce. To je kot veriga, ki se povezuje in daje ljudem elan za še večje uspehe."

"Marinka, lepo ste povedali. S svojo vedrino in pozitivnim pogledom na življenje, sta nam z možem popestrila dan. Upamo, da se bosta še naprej vračala v naše prodajalne. Upamo tudi, da bosta v naših planinskih čevljih še dolgo brusila kamenje naših prelepih gora, da bosta v smučarskih čevljih drvela po zasneženih strminah in da bosta še naprej ostajala tako vesela, in polna optimizma. In da bosta svet še naprej jemala s svetle strani."

Jožica Kacin

Le dovolj seznanjeni prodajalci, bodo znali pravilno svetovati svojim kupcem - Tudi pred letošnjo zimsko sezono seminar o novostih pri smučarski in tekaški obutvi

Alpina posveča mnogo pozornosti izobraževanju vseh zaposlenih. Prav prodajalci pa so še poseben stik z množico kupcev, ki na podlagi obnašanja, znanja in prijaznosti do njih, ocenjujejo podobo celotnega podjetja. Zato se moramo še posebej truditi, da bomo imeli prodajalce, ki bodo znali pravilno pristopiti h kupcu in mu pri tem tudi svetovati. Naš prodajalec mora biti strokoven, prijazen, nevsihljiv. Nastopati mora samozavestno, vendar prijazno, tako da se bo kupec z veseljem srečeval in pogovarjal z njim.

Kot ponavadi, smo tudi letos v začetku zimske sezone organizirali seminar, na katerem smo predstavili novosti pri smučarski in tekaški obutvi. Prodajalce sta z njimi seznanila Robert Križnar, vodja razvoja in tehnologije plastike, in Janez Novak, vodja programa tekaške in treking obutve.

Udeleženci so se strinjali, da je tak način seznanitve potreben in predstavitve ocenili kot zelo dobro.

Drugi del seminarja je bil namenjen "vodenju prodajnega pogovora" med

Prodajalci so s primeri preizkusili, kako pravilno voditi prodajni pogovor.

kupcem in prodajalcem. Tudi ta del je zelo pomemben, saj da kupcu občutek sprejetosti, zaželjenosti in strokovnosti tistega, ki mu prodaja nek izdelek.

Pogovarjali smo se o različnih temah, ki smo jih preizkusili tudi tako, da smo izvajali praktične primere.

- Kako sprejeti kupca? (Pozdrav prodajalca, pravi pristop oziroma zastavljanje vprašanj)
- Na kakšen način in v kakšni meri pridobljena znanja posredovati kupcu? (Ocena zahtevnosti kupca. Iz pravilno zastavljenih vprašanj dobi oceno, koliko podatkov potrebuje kupec, na kaj ga je potrebno opozoriti in kaj ga, oziroma ne zanima. Narediti prodajni pogovor čim bolj sproščen.)
- Način postrežbe (Obnašanje prodajalca, neposredna pomoč kupcu pri obujanju obutve, dodatna ponudba)
- Pravilen način dokončanja prodajnega pogovora.

Želimo si zadovoljne kupce, ki smo jih z našim pristopom pravilno seznanili. Nismo jih utrujali z nepotrebnimi informacijami in jim dali občutek, da so zaželjeni. Od takih zadovoljnih kupcev lahko upravičeno pričakujemo nakup, če ne danes, pa kdaj drugič.

Olivera Jereb

Anketa med našimi prodajalci - Odgovor na vprašanje, kaj je bilo narejeno dobro in čemu moramo posvetiti več pozornosti

Neža Kopač, pripravnica, in Majda Trček, vodja programa lepljene obutve na poslovodski konferenci.

Pred pripravo nove kolekcije so zelo pomembni odzivi na obutev iz prejšnje sezone. Zato smo se v maloprodajni mreži odločili, da pred pripravo nove kolekcije med našimi prodajalci naredimo anketo o izbranih modelih za pomlad-poletje 2002. Namen ankete je bil predvsem v tem, da poskušamo ugotoviti, kaj je bilo narejeno dobro in čemu se je pri pripravi novih modelov potrebno izogniti. Prodajalci so pri odgovarjanju na trditve izrazili svoje

mnenje o odzivu kupcev na posamezen model. V ta namen so iz kolekcije pomlad-poletje 2002 izbrali trideset modelov. Med njimi jih je bilo nekaj z odlično prodajo in nekaj s precej slabimi prodajnimi rezultati. Pripravili smo petnajst trditve, ki so se nanašale na različne značilnosti čevlja, in sicer na celoten izgled čevlja, podplat, obliko pete in konice, udobje ter ceno.

Analiza ankete je pokazala, da v večini primerov obstaja povezava med

slabo ocenjenim modelom naših prodajalcev in slabo prodajo modela.

Vendar pa to vedno ne velja. Klasični modeli, ki so udobnejši, a po izgledu ne vzbujajo take posebne pozornosti, so imeli boljše skupno povprečno oceno kot modeli modnejšega izgleda, pri katerih je bila največkrat težava pri udobju. Med drugim smo ugotovili, da ima širina kopita v povprečju nižje povprečne ocene, da je višina pete v večini primerov najboljše ocenjena trditve pri posameznemu modelu, medtem ko je oblika pete pri mnogih modelih neprimerna. Za poletne čevlje so prodajalci menili, da je najbolj primerna bež barva v različnih odtenkih. Skupno povprečje ocen za vse modele in za vse trditve je bilo 4,2 (na lestevici so bile možne ocene od 1 do 7), s čimer smo v splošnem lahko zadovoljni.

Zgornje ugotovitve, skupaj z dejstvom, da v Sloveniji bolje prodajamo športni stil obutve, medtem ko je na Hrvaškem boljše prodaja klasične obutve, smo upoštevali tudi pri pripravi kolekcije pomlad-poletje 2003. Sedaj se lahko le nadejamo, da bodo prodajni rezultati potrdili naše usmeritve pri pripravi modelov za naslednje sezone.

Neža Kopač

Da bomo znali prijeti za gasilni aparat

Gašenje požara so zaupali Romanu Fortuni. Foto: Janko Sekne

V Alpini pri delu uporabljamo tudi vnetljive nevarne snovi. Uporaba teh snovi v proizvodnji zahteva od zapo-

slenih - predvsem pa od vodij stalno skrb, da se delo izvaja varno.

Kljub rednemu preventivnemu delu

zaposlenih delavcev in stalni skrbi za varno delo, se moramo zavedati, da nesreča ne počiva.

V skladu s predpisi v naši državi je potrebno zaposlene delavce redno usposabljanje tudi za gašenje začetnih požarov. Najboljše gasilno sredstvo so ročni gasilni aparati (RGA) na prah in na CO₂, ki morajo biti nameščeni v delovnih prostorih.

V mesecu oktobru 2002 smo izvedli tečaj usposabljanja za vodje oddelkov in obratov, kjer uporabljamo gorljive nevarne snovi. Udeleženci tečaja so pri praktičnem prikazu gašenja z RGA in gasilsko cevjo, priključeno na hidrantski nastavek, pokazali veliko mero znanja. Razšli smo se z upanjem, da pridobljeno znanje ne bomo potrebovali niti v delovnem niti v domačem okolju.

Janko Sekne

Ni tako majhne kapljice, da se ne bi povečal ocean. Vsak izmed nas je kapljica človeštva.
(Rudi Kerševan)

Jože Krvina - Vesel sem, ker sem imel srečo, da nisem nikdar opravljal enoličnih del

Jože Krvina, skladišče materiala, delavec meseca septembra

Jožeta Krvina so za delavca meseca predlagali sodelavci. Še boljše sodelavki Andriana in Ivanka, ki delata v sosednjem skladišču. Napisali sta predlog, ga poslali še nekaterim ostalim, ki sodelujejo z Jožetom in tako je bila obrazložitev podprta s kar obsežnim številom podpisov. Sodelavci s skladišč, plana, nabave, dela komercial ... "

"Zakaj prav Jože?" sem se pozanimala pri pobudnicah predloga.

"Ker je vesten, odgovoren, zanesljiv. Ker naredi vse, kar je potrebno in tako kot je prav. Ker živi za podjetje in do Alpine čuti posebno pripadnost. Ker je dober do sodelavcev in če ga prosimo za pomoč, te nikdar ne odreče." sta mi obrazložili Andriana in Ivanka. Jože pa mi je povedal o sebi in o svojem delu še nekaj več.

Delo življenje: Kako ste prišli v Alpino?

Jože Krvina: Takoj po osnovni šoli sem se zaposlil. Želel sem priti do lastnega zaslužka. V Alpini so rabili nove delavce in dal sem prošnjo. Zaposlil sem se leta 1984.

Delo življenje: Kje ste začeli?

Jože Krvina: Razporejen sem bil v montažo pancercjev.

Delo življenje: Danes opravljate druga dela.

Jože Krvina: Iz našega oddelka smo večkrat hodili v skladišče, kjer smo popravljali razne napake. Tako sem podrobneje spoznal ta oddelek in delo v njem. Nekoč je bil razpis za delavca v skladišču gotovih izdelkov. Prijavil sem se in bil sprejet. Kot skladiščnik sem opravljal različna dela. Pripravljaj obutev, jo pakiral, nakladal ...

Potem sem bil premeščen v skladišče fornitur. V njem so shranjeni razni deli za obutev kot so vezalke, sponke, kovice, vrvice, sukanec in podobno. Je ogromno različnih kosov. Količine so velike, saj so to majhni deli, ki se običajno uporabljajo kot dodatek obutvi oziroma so neobhodno potrebne, da obutev lahko sploh nastane.

Ko je šel delavec, ki je opravljal moje sedanje delo, v pokoj, pa sem prevzel delo skladiščnika v skladišču umetnega materiala.

Delo življenje: V sedemnajstih letih, odkar ste v Alpini, ste se preizkusili kar na nekaj področjih. Kje je bilo najboljše?

Jože Krvina: Povsod je dobro. Ne pritožujem se. Vesel sem, ker sem imel srečo, da nisem nikdar opravljal enoličnih del. Že po naravi sem tak, da rad delam tam, kjer se vedno dogaja kaj novega, kjer imam več opravka z različnimi ljudmi.

Delo življenje: Kaj hranite v vašem skladišču?

Jože Krvina: To je skladišče umetnega materiala. V njem hranimo vse vrste umetnega materiala, ki ga uporabljamo pri izdelavi čevljev. Poleg usnja oziroma tekstila pa imamo tudi kartone. Prostor je sicer velik, toda včasih tudi tu zmanjkuje prostora. Poleg mene dela še pomočnik.

Delo življenje: Večina ne pozna vašega dela. Nam ga lahko malo predstavite.

Jože Krvina: Material pripeljejo v skladišče. Na podlagi dobavnice naredim prevzem. Material ponavadi z viličarjem vskladiščimo. Tu počaka dokler v planski službi ne dajo nalo-

ga za sprostitev. To pomeni, da material rabijo nekje v oddelku. Tako informacijo dobim po računalniku. Naveden je točen podatek, kateri material, koliko in seveda kam ga je potrebno dostaviti. Potem blago pripravim in poskrbim, da pride naročeno do časa do oddelka. Za oddani material naredim dobavnico in ga odpišem v breme oddelka, kamor ga pošljem.

Delo življenje: Je vaše delo težko?

Jože Krvina: Kaj bi rekel. Po eni strani ja. Bale, ki jih skladiščimo, so težke tudi do 40 kilogramov, pa tudi obseg je velik. Pomagam si sicer z viličarjem, kljub temu pa je še precej fizičnega dela. Moram pa biti natančen in zbran. Zelo narobe je, če bi npr. h kooperantom, ki so precej oddaljeni in ki morajo v dogovorjenih rokih izdelati obutev, poslal napačno blago ali pa bi bilo tega premalo. V zadnjem času veliko delamo s kooperanti in zato veliko materiala izdajamo prav zanje.

Delo življenje: Kot razumem imate potem kar pogoste stike z različnimi sodelavci.

Jože Krvina: Največ sodelujem z nabavo, planom, vodji oddelkov.

Delo življenje: Mnogo različnih osebnosti, različno delo, je kdaj tudi kaj vroče krvi?

Jože Krvina: Pridejo različne situacije, toda še vedno smo vse uredili. Kdaj tudi jaz "vzrenčim", vendar je čez pet minut spet dobro. Najbolj me ujezi, če nimam pravočasne informacije za pripravo blaga. In take stvari se običajno dogajajo ravno tedaj, ko je dela največ.

Delo življenje: Bliža se novo leto. V skladiščih se takrat opravljajo inventure - to je preverjanje ujemanja skladiščene materiala s stanjem v knjigah.

Jože Krvina: Res je. Za inventuro je potrebno nekaj priprav. Material mora biti lepo urejen, da je delo komisije, ki pride na popis, lažje. Toda to se mi ne zdi nič posebnega. Če vse leto skrbimo, da je tako kot mora biti, potem ne sme biti težav. Za sabo

imam kar nekaj inventur in nikdar ni bilo večjih odstopanj.

Delo življenje: Kako ocenjujete delovne pogoje v vašem skladišču?

Jože Krvina: Drugače je dobro, manjši problem pa predstavlja zima. V skladišču ni ogrevanja. Kadar pritisne mraz, je mogoče le za kako stopinjo topleje tu med balami, kot zunaj. Prostor, kjer imam računalnik pa je ogrevan.

Delo življenje: Imate pri delu možnosti spremeniti, če mislite, da bi se dalo urediti drugače?

Jože Krvina: Kakšnih večjih možnosti karkoli spreminjati nimam. Spremembe pa nastajajo same. Vedno več je različnega materiala, torej vedno več dela.

Delo življenje: Dobro vam gre tudi delo z računalnikom.

Jože Krvina: Tega sem se naučil kar sproti. Prišel sem v skladišče. Sodelavci so mi malo pokazali, kako gre, pa sem poskusil. Toliko kolikor rabim, znam. Več pa me zaenkrat ne zanima.

Delo življenje: Povejte nam še kaj o sebi? Kje živite, kaj počnete v prostem času in še kaj?

Jože Krvina: Doma sem iz Vrha pri Svetih Treh Kraljih. Včasih smo imeli doma kmetijo, tako da mi to delo ni neznano. To dejavnost smo

opustili. Mama je bolna, oče je poleti umrl, tako da ni nikogar, ki bi lahko delal. Kmetija zahteva več pridnih rok in mnogo časa.

Sam z družino končujem hišo, ki sva jo z življenjsko sopotnico zgradila malo od našega starega domovanja. Imava tudi dvajset mesečno hčerko Majo. Z nami živi tudi moja mama, ki pa je zaradi tumorja v glavi, popolnoma oslepela.

Delo življenje: Kaj pa počnete v prostem času?

Jože Krvina: Tega pa je zelo malo. Delam in urejam hišo, včasih pomagam bližnjim kmetom.

Naše življenje je bilo trdo in že od malega sem navajen, da si je treba s trudom služiti kruh. Nikdar ni bilo časa za kakšne posebne hobije. Včasih sem malo kolesaril, zdaj pa še to ne. Kar ostane prostega časa ga zapolnim ob družini. Najina Maja je v starosti, ko je najbolj zanimiva. Pričenja govoriti in lepo je poslušati njeno čebljanje.

Nekaj pa sem vseeno pozabil. Rad rešujem križanke. Največ nagradne, samo nagrad noče in noče biti. Pri tem nimam kake posebne sreče.

Delo življenje: Skoraj bi pozabila. Reciva še kakšno o priznanju za delavca meseca?

Jože Krvina: Velikokrat sem že prebral, da so bili delavci meseca zelo presenečeni, ko jih je obiskal gener-

alni direktor. Pri meni ni bilo tako. Nekaj se je šušljalo in slutil sem, da se pripravlja nekaj takega. Na dan izročitve priznanja, me je poklicala tajnica generalnega in mi povedala, naj pričakujem obisk. Moje delo je tako, da sem enkrat tu, drugič tam in nerodno bi bilo, če bi me moral generalni direktor vsepovsod iskati, pa me niti ne bi dobil.

Delo življenje: Večino vprašam, zakaj mislijo, da so si prislužili to priznanje. Kaj pravite vi?

Jože Krvina: To bi lažje povedali sodelavci, ki so me predlagali. Pravijo, da jih je kar veliko podpisalo, da se strinjajo s predlogom, da me zberejo za delavca meseca.

Delo življenje: Pa vendar, kje vidite svoje odlike?

Jože Krvina: Ne vem. Mogoče zato, ker je vse pripravljeno pravočasno in ker ne delam večjih napak. To, da so bili zame, me navdaja z občutkom, da me imajo sodelavci radi. In to mi veliko pomeni. Vesel sem tako priznanja kot denarne nagrade. V času, ko gradimo hišo, pride vsak tolar še kako prav. Delavec meseca je zame vzpodbuda tudi za naprej. Vendar pa se ne bom nič spremenil. Ostal bom kot sedaj; Jože, večina pa me bolje pozna kar pod vzdevkom "Oručk". Nič se ne pritožujem nad tem. To ime sem vzel za svoje. Včasih se tudi sam tako predstavim.

Srečko Krvina - Delo, ki ga opravljam, je zame najboljšo. Je razgibano, vsak dan drugačno.

Srečko Krvina, brizgana obutev, delavec meseca oktobra

Najprej sem se pogovarjala z Jožetom Krvinom. Bil je delavec meseca septembra. Potem sem ga prosila, naj me pelje še k Srečku, delavcu meseca oktobra. Jaz Srečka ne poznam in lažje mi bo, če me bo z njim seznanil kar njegov brat. "Ali bova potem dva "Oručka" v sedanjem časopisu," sta se pošalila in mi hkrati razložila, da oba slišita tudi na to ime. Pri hiši, kjer sta doma, so se včasih pisali Orel. Fanta sta potem postala "Oručka", če pa govorimo o enem, je to "Oručk".

Jože mi je zaupal, da ni nič vedel, da je za delavca meseca za njim izbran

brat. Potem pa mu je eden izmed vodij povedal, da na oglasni deski ne visi več on, temveč "ta mal' Oručk." Zanimivo. Alpina, podjetje z nekaj več kot tisoč zaposlenimi, pa sta delavca meseca, eden za drugim, brata. Najprej starejši, naslednji mesec pa mlajši. Ko smo to ugotovili, smo se kar malo čudili, toda v razgovorih sem ugotovila, da je to čisto naključje.

Mojster oddelka brizgane obutev Milan Mravlje, kjer dela Srečko Krvina mi je povedal: "Srečko je v oddelku peto leto. Res je, da je bil sedaj pol leta odsoten, ker je služil

vojsko. Toda mogoče je bil tudi to povod, da smo ga predlagali za delavca meseca. Saj prej še prav vedeli nismo, kaj naredi. Ko pa ga ni bilo, smo ga zelo pogrešali. Veseli smo, da je spet tu. Delo mi gre dobro od rok. Je priden, vesten ... Vedno kadar je treba, brez ugovorov, dela tudi popoldne in ob sobotah. Dobro se znajde na računalniku. Na delo se spozna in vedno se potruji, da vse naredi kar najbolje. Koga naj bi potem predlagali, če ne takega?" se je vprašal vodja oddelka.

Delo življenje: Srečko, o vas sem slišala same lepe besede. Povejte za začetek, zakaj ste se odločili za zaposlitev in Alpino?

Srečko Krvina: Po osnovni šoli sem se vpisal na kuharsko šolo v Ljubljani. Vsak dan sem se vozil z avtobusom. To mi je vzelo mnogo časa. Doma sta bila bolna starša, denarne težave ... Odločil sem se, da tako ne morem naprej in da se bom raje zaposlil.

Dal sem prošnjo v Alpino in takoj, ko sem dopolnil ustrezno starost, sem prišel na delo. Rojen sem sredi marca in v osnovno šolo sem šel s šestim letom. Delati sem začel prvega aprila.

Delo življenje: Kje?

Srečko Krvina: Začel sem na šalah.

Delo življenje: Je bilo težko?

Srečko Krvina: Notranji deli, ki sem jih vstavljal v manšete smučarskih čevljev, so bile res težke. Zame še posebej, saj sem bil droben in zelo majhne rasti. Tedaj sem meril le meter petdeset. Mojster mi je pripravil paleto, da sem stal na njej, da sem bil dovolj velik, da sem lahko opravljal delo.

Delo življenje: Kako pa so vas sprejeli sodelavci?

Srečko Krvina: S sodelavci smo se takoj dobro razumeli. Posebno lepe spomine imam na Franja Gaberška, ki pa je sedaj že upokojen. Franjo se je, prav tako, kot tedaj jaz, vozil v službo z motorjem. Imel pa je navado, da je vedno prišel pol ure pred začetkom dela. Tega sem se naučil tudi sam. Odšla sva v oddelek, skupaj popila kavo, nato pa se počasi pripravila. To navado sem ohranil tudi, ko Franja ni bilo več in ko sem bil že v drugem oddelku. Prišel sem v podjetje, popil

kavo, pregledal, kaj je potrebno narediti, kako se bom tega lotil. Ko se je pričelo zares, sem bil psihično in fizično pripravljen, da sem začel delati.

Delo življenje: Govorite v preteklosti, danes ni več tako?

Srečko Krvina: Žal ne. Sedaj sem se preselil k dekletu v Rovte. Na delo se vozim z avtobusom. Ta pa pride v Žiri nekako deset ali pet minut pred sedmo, kar pomeni, da pridem, za moj način priprave, v službo prepozno. In to me moti. Prve dni sem bil kar nervozen. Prav res mi je manjkalo tiste pol ure. Sedaj sem se malo privadil, toda še vedno nisem povsem zadovoljen.

Delo življenje: Začeli ste na šalah. Kako je potem potekala vaša pot?

Srečko Krvina: Na šalah je delo bolj sezonsko. Nekateri delavci smo se zato selili v različne oddelke. Delal sem na težkem traku, v sekalnici, na desmi.

Bil sem na desmi, ko je prišel k meni tedanji vodja oddelka brizgane obutve Roman Krvina in me vprašal, če bi prišel k njim. Od tam je odhajal nek delavec, zato so rabili dodatno moč. Privolil sem. Tu sem že nekaj manj kot pet let.

Delo življenje: Pa vendar smo slišali, da le niste bili tu ves čas, oziroma da ste se na delo pravkar vrnili?

Srečko Krvina: Da. To je pa tudi res. Bil sem v vojski. Civilno sem služil v Domu slepih v Škofji Loki.

Delo življenje: Kako da ste se odločili za tak način?

Srečko Krvina: Tedaj ko bi moral v vojsko, sem imel neko poškodbo. Doma sta bila tudi bolna mama in oče. Začasno sem bil oproščen vojaščine. Leta so tekla, postajal sem starejši. Razmišljal sem, da bi lahko naredil mnogo več koristnega, če bi služil civilno. Ker je moja mama slepa, sem se odločil, da bi poskusil urediti tako, da bi pomagal v Domu slepih v Škofji Loki.

Delo življenje: To vam je tudi uspelo. Vam je bila taka vojaščina všeč?

Srečko Krvina: Bil sem pomočnik hišnika. V domu to delo opravljata dva delavca. Z enim sva se odlično

razumela. Drugi pa se je zaradi moje pomoči lahko bolj posvečal nabavam in ostalim delom, ki so prej ostajala. Tudi z varovanci doma smo se včasih lepo pogovorili. Mislim, da mi je tak, civilni način služenja vojaškega roka, dal mnogo več. Dobil sem mnogo pozitivnih izkušenj. Marsikaj sem se naučil. Če bi dobil še kak tolar, bi bilo res lepo. Tako pa je bila težava v tem, ker sem bil pol leta brez zaslužka. Vsak dan sem hodil domov, kar pa je bilo glede na razmere doma, zelo dobro. Večinoma sem "štopal" in tako prihranil denar za vožnjo.

Delo življenje: Ste torej človek, ki se ne pritožuje. Zadovoljni ste bili v vojski. Tudi v službo prihajate z velikim veseljem?

Srečko Krvina: Res je. Delo, ki ga opravljam, je zame najboljše. Je razgibano, vsak dan drugačno.

Delo življenje: Kako bi opisali vaše delo?

Srečko Krvina: Pripravljam obutev za končnega kupca. Od delavk, ki čevlje pakirajo, dobim obutev v parskih škatlah. Nanje nalepim nalepke, ki jih pripravijo v planskem oddelku. Kartone zalepim in opremim z zbirnimi nalepkami. Podatek, koliko in katero obutev je potrebno pripraviti, dobim običajno od delavk iz izvoza.

Je zelo veliko različnih modelov. Ti se velikokrat razlikujejo le po tem, da imajo drugačno notranjo podlogo (steljke). Zelo pomembno je, da sem pri delu pazljiv, da ne pride do napak. Čevlji gredo od tu v skladišče gotove obutve, od tam pa neposredno h končnemu kupcu.

Če opazim napake, na to opozorim, da stvar še pravočasno uredimo. Sem človek, ki hoče delo dobro opraviti. Rad imam red. Če tega ni, mislim, da tudi rezultati niso taki kot bi morali biti.

Poleg pakiranja sem zadolžen še za naročanje obutve, ki jo moramo zaradi raznih napak izločiti. Ko to obutev dobim, jo zložim, opremim in oddam naprej. Priskrbim tudi kartone in škatle, v katere pakiram obutev.

Delo življenje: Pogovarjava se le o delu. Kaj pa prosti čas?

Srečko Krvina: Veliko se ukvarjam s športom. To je moj hobi. Mislim, da brez športa ne bi mogel živeti. Rad

imam vse, kar je povezano s tem. Kolesarim, balinam, igram košarko ... Najbolj pa me veseli tek. Z njim se trenutno največ ukvarjam. Lansko leto in letos sem se udeležil tudi malega maratona v Ljubljani. Ta tek je dolg enaindvajset kilometrov.

Sem tudi predsednik športne sekcije Športno kulturnega društva Vrh Svetih Treh Kraljev. To mi vzame precej časa. Na Vrhu smo na tem področju kar dejavni. Nastopamo v medobčinskih ligah v balinanju in košarki. Za člane društva pa prirejamo tudi rekreativno igranje, včasih pa tudi tekme v namiznem tenisu, šahu, streljanju.

Če pa se sam ne udeležujem športnih dejavnosti, pa rad pogledam športne prireditve na televiziji. Vse vrste kolektivnih športov, ni pomembno, kaj je.

Delo življenje: Povejte nam še kaj o tem, kako ste prejeli nagrado?

Srečko Krvina: Nekaj se je že prej sušljalo o tem, da bi bil delavec meseca. Potem je prišel k meni generalni direktor. Nikoli se še nisem pogovarjal z njim, nikoli mi še ni dal roke. Imel sem tremo. Roke so se mi tresle še nekaj časa potem, ko je odšel. Drugače pa ni bilo nič posebnega. Nekaj sodelavcev mi je čestitalo in delal sem naprej.

Delo življenje: In nagrada, ste jo že porabili?

Srečko Krvina: Prišla mi je zelo prav. Kupil sem si zimske gume za mojega jeklenega konjička.

Delo življenje: Vam je priznanje tudi vzpodbuda za naprej?

Srečko Krvina: Priznanja sem zelo vesel. Tako vidim, da sodelavci in nadrejeni vedo, da se za tistim in da moj trud rodi tudi določene rezultate. Zaradi tega pa ne bom sedaj nič drugačen. Še naprej bom skrbel za to, da bom delo opravil po svojih najboljših močeh.

Tone Kastelec - Vsi pridemo v podjetje, da delamo

Tone Kastelec, termoplasti, delavec meseca novembra

Ko sem delavca meseca novembra, Toneta Kasteleca zaprosila za pogovor in povedala, da bi se morala, zaradi oddaje gradiva za časopis, srečati čimprej, je rekel, da je na termoplastih sedaj veliko dela. Poleg redne proizvodnje izdelujejo tudi vzorce. To pa pomeni, da je potrebno kar naprej menjati barve in materiale. Prav to pa je Tonetova naloga. "Vendar bom poskušal urediti, da bo nekdo drug poprijel v času, ko me ne bo," je obljubil Tone in obljubo tudi držal. Poklical me je v času, ko je na termoplastih malica in rekel: "Lahko pridem kar sedaj." "Seveda," sem bila vesela, da bova čimprej opravila dolžnost, ki se bo zavlekla malo čez malico. To sem vedela. Ampak delo bo že počakalo. Vsaj običajno je tako. Nikoli se noče opraviti samo.

Tone je prišel in takoj sva začela prijeten pogovor.

Delo življenje: Izbrani ste bili za delavca meseca. Ste pričakovali kaj takega?

Tone Kastelec: Niti približno. Še mnogo je med nami takih, ki bi si zaslužili ta naziv.

Delo življenje: Pa ste vsaj kaj slutili, da se nekaj pripravlja?

Tone Kastelec: Ne. Nič nisem vedel. Bil pa sem prijetno presenečen, ko je malo pred odmorom za malico prišel k meni generalni direktor in mi čestital.

Delo življenje: Mogoče veste, kdo vas je predlagal in zakaj?

Tone Kastelec: Tudi tega ne vem. Nič nisem raziskoval. Dobil sem to priznanje. Vesel sem ga, vendar kot sem že rekel: 'Med nami je še mnogo takih, ki bi bili prav tako lahko izbrani.'

Pri nas v oddelku je tako, da je potrebno dobro poprijeti za delo. Navajeni smo, da moramo, kadar tako kaže, delati tudi ob sobotah ali popoldne.

Delo življenje: Kakšne so vaše naloge?

Tone Kastelec: Pripravljam material in barve za delavce, ki potem na posebnih strojih za vlijanje izdelujejo plastične dele za smučarsko obutev. Nalog, kaj se bo delalo, kakšen material, v kakšni količini in barvi, dobim

od vodje oddelka. Potem pripravim vse potrebno. Izberem material (maso), barvo, da lahko delavci na strojih to uporabijo za končno izdelavo delov za obutev.

Delo življenje: Je delo naporno?

Tone Kastelec: Predvsem razgibano. Včasih je bilo na tem delu zaposlenih več delavcev. Sedaj se je način dela nekoliko spremenil. Delavci, ki delajo na strojih, so že izkušeni in tudi sami mešajo barve. To velja posebno za tiste, ki delajo ponoči. Na termoplastih je še vedno tako, da se dela na tri izmene.

Delo življenje: Delate tudi na izmene?

Tone Kastelec: Ne. Ko sem prišel v Alpino in začel delati na termoplastih, sem preizkusil delo na treh izmenah. Odkar pa sem pripravljalec mas, delam samo dopoldne.

Delo življenje: Je potrebno pa tedaj bolj poprijeti?

Tone Kastelec: Da tako je. Včasih je kar napeto in mi mora pomagati še kdo drug. To je običajno tedaj, ko poleg redne proizvodnje, izdelujemo še vzorce. To so konice, ko je dela največ. Pozna se, ali delamo tisoč ali dva tisoč parov, ali pa le nekaj deset. Toda tudi pri redni proizvodnji se vedno pogosteje dogaja, da je zelo razdrobljena. Pride naročilo za trideset, petdeset parov. Treba je zamenjati orodja, materiale. To vzame veliko časa.

Delo življenje: Kot razumem je to delo tudi odgovorno. Če bi naredili napako, bi bila škoda lahko velika.

Tone Kastelec: Seveda. Lahko bi bilo veliko škode. Toda na srečo to ni naša praksa. Na vlivanju v termoplastih običajno delajo izkušeni delavci, ki poznajo material in izdelke, zato bi napako hitro odkrili. Če pa do napake kljub temu pride, imamo srečo, da že narejen izdelek lahko zmeljemo in maso spet porabimo. Tako pri nas škarta tako rekoč ni. Tudi vzorce, ki se ne porabijo, zmeljemo in porabimo material.

Delo življenje: Je to tudi znak, da na termoplastih delavci med seboj dobro sodelujete?

Tone Kastelec: Točno tako. Vedno pravim, da bi brez dobrih sodelavcev ne zmožel vsega tega dela. Tako pa kar gre.

Delo življenje: Povejte še nekaj o vaših začetkih v Alpini?

Tone Kastelec: Končal sem gimnazijo v Škofji Loki. Potem sem se vpisal na šolo za organizacijo dela v Kranju. Ostala sta mi dva izpita. Matematika je bila malo pretrd oreh. Že med počitnicami sem delal v Alpini na termoplastih. Potem sem se redno zaposlil. Izpita pa sta ostala.

Delo življenje: Spoznali ste ženo, dobili prvo hčerko.

Tone Kastelec: Tudi to. Žena je doma iz Dolenjskih Toplic. V Žireh je bila tedaj poklicna čevljarška šola. Stanka je prišla v šolo in sva se spoznala.

Delo življenje: Je bilo tedaj, tistega leta 1986, ko ste začeli delati, v Alpini kaj drugače?

Tone Kastelec: Mislim, da ni bilo takega tempa kot zdaj. Drugače pa se ni toliko spremenilo.

Delo življenje: Pravite, da je sedaj dela veliko. Bo po novem letu bolje?

Tone Kastelec: Včasih je bilo po novem letu res malo manj dela, sedaj pa ni bistvene razlike. Delamo celo leto in prav je tako.

Delo življenje: Prej sva omenila ženo, družino. Povejte nam še kaj o tem, kako preživite prosti čas.

Tone Kastelec: Saj ga sploh ni veliko. Dopoldne služba, delamo tudi ob sobotah. Potem pa prosti čas kar nekam spolzi. Imam pa neko posebno veselje. Rad nabiram gobe. V času, ko te rastejo, sem pogost obiskovalec gozdnih obronkov in gozdov v okolici Žirov.

Z ženo, ki prav tako dela v Alpini, imava dve hčerki. Ena hodi v osmi razred, druga pa v tretjega. Živimo doma pri mojih starših. Kadar imamo čas, se najraje odpravimo na sprehod v okolico Žirov.

Delo življenje: Greste tudi na dopust?

Tone Kastelec: Včasih gremo na morje, včasih malo v hribe. Še največ prostega časa pa preživimo pri ženinih starših na Dolenjskem. Imajo vinograd in če smo tam, se vedno najde kakšno opravilo, da nam ni dolgčas. Tudi dekleti radi gresta k starim staršem.

Delo življenje: Spomnila pa sem se še nečesa. V Žireh vas poznamo tudi po tem, da se za pusta prelevite v zelo domiselne maškare.

Tone Kastelec: Res je. Že kot otroci smo bili maškare. Moja mama ima smisel in nas je vedno uredila za to priložnost. Take stvari ostanejo. Vesel sem, da ima tudi žena Stanka nekaj umetniške žilice. Pri hiši imamo kar nekaj kostumov. Če jih malo dopolnimo, ni težko postati maškara. Je pa res, da človeka ponavadi želja po tem, da bi se našemil, prime šele zadnje dni in ostane le malo časa za priprave.

Delo življenje: Pa vendar ste vedno dobra maškara.

Tone Kastelec: Saj pravim, malo smisla in znanja, pa se da. Ponavadi se z ženo urediva tako, da sva par. Bila sva Kitajca, črnca, nuni ... Nikdar nimava mask. Vedno sva taka, da naju vsi prepoznajo. Izgleda pa, da sva drugim všeč. Večkrat dobiva kakšno nagrado.

Delo življenje: Imate radi zabave, mislite, da ste vesel človek?

Tone Kastelec: Mislim, da sem in upam, da tudi drugi čutijo tako. Če pridem v družbo, kjer je veselo, sem tudi sam tak. Tudi sedaj, ko sem dobil nagrado, smo se s prijatelji malo poveselili. Rekel sem si: 'Malo za pri-

jatelje, malo zame, malo pa še za družino. Vsak mora imeti kaj od tega.'

Delo življenje: Vaša sestra, akademska slikarka, o kateri bomo, zanimivo, prav v tej številki časopisa, tudi napisali nekaj besed, ima poseben umetniški dar. Kaj pa vi, vas je narava tudi obdarila s tem?

Tone Kastelec: Ne. Risati ne znam. Če pa se temu lahko tako reče, nekaj umetniške duše je kljub temu v meni. Imam nekaj posluha za glasbo. Že v mladih letih sem se pri Franciju Moretu učil kitaro. Tedaj je bilo v Žireh kar precej mladih, ki smo igrali ta instrument. Večkrat smo tudi nastopali. Tako sem se naučil osnov kitare, potem pa sem nadaljeval tudi sam.

Delo življenje: Kakšna glasba vam je pri srcu?

Tone Kastelec: Vsa. Nimam posebne zvrsti. Vsako glasbo, ki je lepa, ki lepo zveni in pade v uho, imam rad.

Delo življenje: Še igrate?

Tone Kastelec: Včasih, ko imamo kako praznovanje, me še vedno zvabijo spomini, ali moji bližnji, da vzamem v roko kitaro in zaigram. Ko sem še hodil v šolo in ko smo hodili po raznih zabavah, je bila kitaro moja stalna spremljevalka.

Delo življenje: Je še kaj, kar vam zapolnjuje čas?

Tone Kastelec: Življenje teče, vsak dan je kaj novega. Nekaj ur posvetim tudi delu pri Gasilskem društvu v Žireh. Do mojega prvega razreda osnovne šole smo stanovali v stari šoli, zato je ta konec Žirov spomin na moje zgodnje otroštvo. Zaradi tega sem gasilec v tem društvu. Ukvarjam se z mladino. Vodim fantovsko pionirsko desetino.

Delo življenje: Tone, postali ste delavec meseca. Končajva z vprašanjem, kako se počutite sedaj. Je to za vas obveza, spodbuda za naprej ali kaj drugega?

Tone Kastelec: Vesel sem nagrade, toda ostal bom tak kot sem; če bo le zdravje in delo. 'Vsi pridemo sem, da delamo!' je moto mojega vodje Cirila Vidmarja. 'In to dobro, ne slabo!' ponavadi pristavi. In jaz se strinjam z njim in sprejemam to filozofijo.

Jožica Kacin

Delavci iz obrata v Rovtah bodo odslej delali v Žireh

Konec septembra je obrat v Rovtah, kjer je bilo zaposlenih petinštirideset delavk in en delavec, zaprl svoja vrata. Zaposleni v obratu so 1. oktobra pričeli delati v Žireh.

Večina jih je razporejena na dveh dodatnih rinkih, ki so ju uvedli v prostoru prejšnje vzorčne delavnice. Ostali so odšli v različne proizvodne oddelke v podjetju.

Oba rinka, kjer dela večina delavk iz nekdanjega obrata v Rovtah, vodi Majda Pek. "Na prvem rinku opravljamo delo za redno proizvodnjo. Drugi je v pretežnem delu namenjen vzorcem in popravilu napak. Kadar dopušča čas, pomagamo tudi pri izdelavi gornjih delov za redno proizvodnjo." V oddelku je skupaj z vodjo zaposlenih triindvajset delavk. Pet jih je prišlo iz vzorčne delavnice, ostale pa so iz nekdanjega obrata.

"Imamo veliko dela. Obutev je potrebno izdelati do predvidenih rokov, zato ta teden delamo od šeste do petnajste

ure. "Delamo tudi ob sobotah," je razložila Majda Pek, ko sem jo, predzadnji delovni dan v novembru, obiskala na delovnem mestu.

"V Rovtah smo imele več prostora, toda tudi tu se moramo znajti. Vedno

je tako, da so spremembe za nekatere stvari boljše, za druge pa ne," je še dejala, ko sem jo vprašala, kako se počutijo v novem okolju.

Jožica Kacin

Eden izmed rinkov, kjer dela večina delavk iz Rovt.

Novi predstavniki delavcev v nadzornem svetu

Svet delavcev je na predlog svobodnega sindikata podjetja, na svoji seji v oktobru odpoklical dosedanje člane nadzornega sveta družbe, predstavnike delavcev in izvolil dva nova. Pred tem je glede na zakon in določila statuta družbe nadzorni svet sestavljalo osem članov. Štirje so bili predstavniki delavcev, štirje pa predstavniki kapitala. Junija je skupščina sprejela spremembe statuta, v katerem je določeno, da so v nadzornem svetu štirje predstavniki kapitala in dva predstavnika delavcev. Predstavniki kapitala ostajajo isti (mag. Viktor Žakelj - predsednik, Dean Premik, Ilja Medič, Anthony Clothier), za predstavnika delavcev pa sta do izteka mandata ostalim članom nadzornega sveta, t.j. do 20. oktobra 2003, izvoljena Milan Sovinc in Andrej Poljanšek.

J.K.

Meritve pri tekaških čevljih se opravljajo tudi na robotu

Razvoj treking obutev v treh variantah je samo ena izmed aktivnosti, ki potekajo v raziskovalno razvojni skupini. Trenutno imamo v Alpini

Z meritvami lahko izboljšamo obstoječe stanje, služijo pa nam tudi kot primerjava po namenu uporabe med različnimi tekaškimi smučarskimi čevlji.

robot, s katerim merimo lateralno in medialno torzijsko stabilnost ter vzdolžno upogibanje čevlja pri tekaških smučarskih čevljih. Robot je običajno postavljen na Inštitutu Jožef Stefan v Ljubljani. Tu so se do zdaj tudi delale vse raziskave. Sedaj pa smo ga, zaradi potrebe po

Robot bo nekaj časa v Alpini.

testiranju tekaških smučarskih čevljev, za dva meseca pripeljali v Alpino.

Lidija Kržišnik

Digitalizator Cyclone - Kakovostnejše in hitrejšo delo pri modeliranju

Oblikovno in funkcijsko postajajo čevlji in s tem njihovi sestavni deli vedno bolj zahtevni. Razvoj čevlja zahteva načrtovanje in določena dizajnerska usklajevanja sestavnih delov, ki ima za posledico spreminjanje njihove oblike in funkcije. Z digitalizatorjem pridemo hitreje do novih podatkov, ki jih vključujemo v modeliranje ali spreminjanje modela čevlja ali njegovega sestavnega dela.

Za ta namen smo v Alpini kupili digitalizator Cyclone, kar nam bo omogočilo kakovostno, predvsem pa hitrejšo opravljeno delo.

Naprava se uporablja za digitalizacijo (posnetek, zapis točk v koordinatnem sistemu) osnovnih površin. Za čevljarstvo industrijo so to kopita, ki so osnova za matematično kreiranje čevlja s programsko opremo. Uporablja se za digitalizacijo ročno

Konstruktor CAD-CAM, Robert Vehar pri delu z digitalizatorjem

izdelanih sestavnih delov čevlja, ki so iz umetnih mas (plastike) in so

prav tako osnova za računalniško modeliranje in za digitaliziranje že narejenih orodij, ki jih je potrebno obnoviti ali predelati.

Napravo je možno uporabljati tudi kot merilno napravo.

Pred nakupom digitalizatorja smo digitalizacijo opravljali v orodjarni na kopirnem stroju. Ta je namenjen za rezkanje orodij. V času digitalizacije modela, je bilo rezkanje orodja prekinjeno. Stroj tako ni služil svojemu prvotnemu namenu (rezkanju orodij), zato njegove zmogljivosti niso bile v celoti izkoriščene.

Digitalizacijo so za nas opravljala tudi druga podjetja, kar pomeni, da smo na storitev čakali nekaj dni. To pa za nas ni bilo ugodno, saj je prav čas pri izdelavi izdelka zelo pomemben.

Robert Vehar

Na sejmu v Düsseldorfu je bilo živahno. Foto: Polona Žakelj

Uspešno smo se predstavili na sejmu v Düsseldorfu

V letošnjem letu (marca in septembra) smo se s kolekcijo modnega programa prvič samostojno predstavili na sejmu GDS v Düsseldorfu, v Nemčiji. Na tem sejmu sodelujemo že od leta 1996, tako da smo skupno predstavili že kar trinajst kolekcij.

Posebej smo zadovoljni, da so kupci pohvalili naš razstveni prostor in nam čestitali za uspešno predstavitev.

Polona Žakelj

Naša modna obutev vedno bolj iskana tudi na Češkem

Skupaj z našim distributerjem na Slovaškem "Prva Slovenska" smo se petič predstavili na sejmu Intershoe v Bratislavi. Z doseženimi rezultati prodaje na tem trgu smo zadovoljni. Kljub temu, da se naša obutev prodaja v višjem cenovnem razredu, smo prodajo povečali za 10 odstotkov.

Polona Žakelj

Sejem Intershoe v Bratislavi. Foto: Polona Žakelj

Novosti na področju delovnih razmerij - Z novim letom začne veljati nov zakon, ki ureja to področje - Kljub temu še veliko nejasnosti

Marta Mlinar, vodja kadrovske službe

Letos v mesecu aprilu je Državni zbor sprejel nov Zakon o delovnih razmerjih. Ker prinaša kar precej sprememb, je bila uveljavitev novega zakona odložena za dobrega pol leta tako, da bo začel veljati 1. 1. 2003.

Glavne razlike od prejšnje zakonske ureditve so naslednje:

- Zakon zagotavlja minimalne vsebine pravic iz delovnega razmerja
- Odpravljena je pogodba o delu, ki se bo po novem sklepala kot delovna pogodba po Zakonu o obligacijskih razmerjih (ta ni omejena ne po vrstah dela ne po trajanju)
- Odpravljen je postopek za varstvo pravic delavcev pri delodajalcu; tega lahko nadomesti arbitražni postopek, če je tako dogovorjeno v kolektivni pogodbi
- Zakon ne pozna več razporejanja delavcev
- Pripravnštvo ni več obvezno, razen če ga določi kolektivna pogodba
- Za kršitve reda in discipline bo delodajalec lahko izrekel le ukrepe moralne narave ali druge sankcije kot so npr. denarna kazen in odvzem bonitet, če so določene v kolektivni pogodbi na ravni dejavnosti
- Delovno razmerje lahko preneha z odpovedjo delodajalca ali delavca redno in izredno
- Poudarjena je vloga delavskih predstavnikov
- Omejeno je zaposlovanje za določen čas po vsebini in trajanju

- Delavci imajo pravico do najmanj 4 tednov letnega dopusta
- V pogodbo o zaposlitvi so uvedena nekatera nujna dodatna določila
- Uvedena so nova določila o trajno presežnih delavcih s krajšimi odpovednimi roki in najvišjo možno odpravnino v višini 10 bruto plač
- Suspenz pogodbe je mirovanje pogodbe (npr. služenje vojske)
- Višina regresa znaša najmanj minimalno plačo
- Delavec ima pravico do odsotnosti z dela zaradi darovanja krvi na dan, ko prostovoljno daruje kri, nadomestilo plače za ta dan gre v breme zdravstvene skupnosti

Bistveni izvlečki nekaterih novosti

Nova je definicija delovnega razmerja

Delovno razmerje je razmerje med delavcem in delodajalcem in nastane, ko se delavec prostovoljno vključi v organizirani delovni proces delodajalca in v njem za plačilo, osebno in nepretrgano opravlja delo po navodilih in pod nadzorom delodajalca.

Pogodba o zaposlitvi

Po novem je v pogodbo o zaposlitvi obvezno vnesti določilo s kratkim opisom delovnega mesta, določilo o plačilnem dnevu, o dnevnem ali tedenskem delovnem času, o načinu določanja letnega dopusta, dolžini odpovednih rokov in navedba kolektivnih pogodb, ki zavezujejo stranke in še nekatere druge pravice. Kot doslej mora biti pogodba o zaposlitvi pisna. Novost pa je, da mora biti delavcu ponujena vsaj tri dni pred zaposlitvijo.

Pogodba o zaposlitvi za določen čas se sklepa samo z razlogi, ki jih določata zakon in morebiti kolektivna pogodba. Z istim delavcem na istem delovnem mestu se pogodba sklepa za največ dve leti, v prehodnem času do leta 2007 pa za tri leta.

Obveznosti delodajalca

Delodajalec mora delavcu:

- zagotoviti delo, zapisano v pogodbi o zaposlitvi
- zagotoviti ustrezno plačilo za opravljeno delo
- varovati delavčevo osebnost in dostojanstvo pri delu
- zagotoviti varstvo delavčevih osebnih podatkov

- zagotoviti varne delovne razmere

Obveznosti delavca

Delavec ima naslednje obveznosti:

- opravljati delo v skladu s podpisano pogodbo o zaposlitvi
- obveščati družbo o vseh pomembnih zadevah, ki bi lahko vplivale na njun medsebojni odnos
- izogibati se ravnanja na škodo družbe
- varovati poslovno skrivnost družbe
- odreči se opravljanju konkurenčne dejavnosti na škodo družbe

Prenehanje delovnega razmerja

Delovno razmerje po novem zakonu preneha z redno ali izredno odpovedjo.

Pogodbo o zaposlitvi lahko odpove delavec ali delodajalec.

Redna odpoved

Delavec lahko odpove pogodbo brez obrazložitve, odpovedni rok je 30 dni. Lahko je dogovorjen tudi daljši odpovedni rok, vendar ne daljši kot 150 dni.

Delodajalec lahko da redno odpoved pogodbe iz naslednji razlogov:

- **poslovni razlogi;** zaradi prenehanja potreb po opravljanju dela (presežni delavci)
- **nesposobnost delavca;** nedoseganje delovnih rezultatov (pravočasnost, strokovnost, kvaliteta dela) in neizpolnjevanje pogojev za opravljanje dela določenih z zakoni in izvršilnimi predpisi, zaradi česar delavec ne izpolnjuje oziroma ne more izpolnjevati pogodbenih obveznosti
- **krivdni razlogi;** kršitev pogodbe ali drugih obveznosti iz delovnega razmerja

V vseh primerih redne odpovedi mora delodajalec obvestiti sindikat.

Odpovedni rok za redno odpoved pogodbe o zaposlitvi iz poslovnih razlogov je od 30 do 150 dni.

Odpravnina je za tiste delavce, ki jim preneha delovno razmerje iz poslovnih razlogov, določena na podlagi povprečja mesečne plače v zadnjih treh mesecih pred odpovedjo. Odpravnina se izplača glede na delovno dobo delavca v naslednjih višinah:

- od 1 do 5 let delovne dobe - petina povprečja mesečnih plač za vsako leto zaposlitve pri družbi
- 5 do 15 let delovne dobe - četrtnina povprečja mesečnih plač za vsako leto zaposlitve pri družbi

- nad 15 let delovne dobe - tretjina povprečja mesečnih plač za vsako leto zaposlitve pri družbi.

Izredna odpoved

Izredno odpoved pogodbe lahko poda delavec ali delodajalec.

Delodajalec lahko izredno odpove pogodbo iz naslednjih razlogov:

- če ima kršitev znake kaznivega dejanja
- če je dejanje storjeno iz naklepa ali hude malomarnosti
- če je delavcu izrečen vzgojni ali varnostni ukrep za več kot 6 mesecev
- če je delavec neuspešno opravil poskusno delo
- če se delavec ne vrne na delo v 5 dneh po suspenzu pogodbe
- če krši določila v zvezi z bolniško odsotnostjo

Delavec lahko v osmih dneh po tem, ko predhodno opomni delodajalca na izpolnitev obveznosti in o kršitvah pismeno obvesti inšpektorja za delo, izredno odpove pogodbo o zaposlitvi, če:

- mu delodajalec več kot dva meseca ni zagotovil dela in ne plače
- mu ni bilo omogočeno opravljanje dela zaradi odločbe pristojne inšpekcije o prepovedi opravljanja dela za dalj kot 30 dni in mu delodajalec ni plačal zakonsko določenega nadomestila plače
- mu je delodajalec vsaj dva meseca izplačeval bistveno zmanjšano plačilo za delo
- mu delodajalec trikrat zaporedoma ali v obdobju šestih mesecev ni izplačal plačila za delo ob pogodbeno dogovorjenem roku
- delodajalec mu ni zagotavljal varnosti in zdravja pri delu, če je delavec predhodno zahteval odpravo grozeče in neizogibne nevarnosti za življenje ali zdravje
- ga je delodajalec žalil ali se nasilno vedel do njega ali kljub opozorilom ni preprečil takega ravnanja s strani drugih delavcev
- ga je spolno diskriminiral ali ni zagotovil varstva pred spolnim nadlegovanjem

Delavec je v primeru odpovedi pogodbe zaradi zgoraj navedenih ravnanj upravičen do odpravnine, določene za primer redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnih razlogov.

Posebno varstvo pred odpovedjo pogodbe uživajo starejši delavci, delovni invalidi, nosečnice, sindikalni zaupniki in člani sveta delavcev.

Zakon ureja delovna razmerja, ki se sklepajo s pogodbo o zaposlitvi med delavcem in delodajalcem. Gre torej le za individualna razmerja, kolektivna delovna razmerja pa se bodo urejala s posebnim zakonom o kolektivnih pogodbah, ki se že pripravlja. V naši družbi z že zaposlenimi delavci ne bomo sklepali novih pogodb o zaposlitvi po novem zakonu o delovnih razmerjih.

Iz vsega zgoraj navedenega lahko povzamem, da nam je zakon prinesel res veliko sprememb. Vse podrobnosti v članku niso obdelane. Čaka nas torej še veliko dela in priprav na spremembe, o čemer vas bomo še sproti obveščali.

Marta Mlinar

KADROVSKE NOVICE

September

V prodajalni Alpina Mercator Kranj II se je zaposlila prodajalka Petra Peternelj.

Z delovnim razmerjem v Alpini pa so v septembru prenehali: Tadej Bašelj iz oddelka lahka montaža, Vesna Čadež iz oddelka brizgana obutev.

Oktober

V mesecu oktobru sta se zaposlila dva delavca, delovno razmerje pa je prenehalo več delavcem, ki so bili zaposleni za določen čas.

S služenja vojaškega roka se je v oddelku brizgane obutve vrnil Srečko Krvina. Kot pripravnik je pričel delati čevljarški tehnik Gašper Eniko.

Delovno razmerje je prenehalo naslednjim delavcem:

Adrijani Mrak, Darinki Košir, Silvi Podhraški iz obrata v Gorenji vasi, Klavdiji Jereb, Valentini Kogovšek, Dragici Menard in Ireni Pivk iz obrata v Rovtah, Sabini Mezek, Barbari Padovac, Berti Rampre in Damjani Reven iz oddelka brizgane obutve, Suzani Bolčina in Nevenki Vidmar iz obrata na Colu, Katarini Bogataj iz termoplastov ter Franji Reven iz oddelka težke montaže.

V prodajalni na Jesenicah II je delovno razmerje prekinila Ljubica Korbar.

November

Za določen čas je v prodajalni Logatec pričela delati prodajalka Sonja Prosen.

Delovno razmerje pa je prenehalo: Ruži Radovanović iz prodajalne Kranjska Gora, Petri Česen iz prodajalne Kamnik, Silvi Pivk iz oddelka analize cen, Jani Erznožnik iz nabavne službe in Gašperju Miklavčiču iz oddelka brizgana obutev.

December

Zaključuje se leto 2002. Tudi na področju zaposlovanja je ta mesec kar pester.

Zaposlila sta se dva nova delavca. Aleš Gantar se je vrnil s služenja vojaškega roka in začel delati v vzorčni delavnici. V prodajalni v Kranjski Gori se je zaposlila prodajalka Jožica Veber.

Iz naše delovne sredine konec meseca odhajajo dolgoletni sodelavci: Franc Poljanšek iz vhodne kontrole, Franc Dolinar iz lahke montaže, Stanko Andreuzzi iz težke montaže, Andrej Stanovnik iz vzdrževalne službe, Nada Bogataj iz oddelka termoplasti, Anton

Tušek iz obrata Gorenja vas in Marinka Tolar iz kuhinje.

Dolgoletnim sodelavcem želimo, naj se jim breme vsakdanjega delovnega življenja prevesi v čim lepši jutrišnji dan. Ta naj ne bo eno samo hitenje in pomanjkanje časa. Z željo, da se posvetite predvsem sebi, svojim najbližjim in hobijem, se vam zahvaljujemo za vse vložene napore in delo med nami. Prihajajoče obdobje naj bo čas sprostitve, miru, zdravja in medsebojnega razumevanja ter zadovoljstva v krogu svojih.

Irma Dolencec

Ob odhodu v pokoj

V pokoj je odšla Silva Pivk, vodja oblikovanja in analiziranje cen iz oddelka I10 - analiza cen.

Ob prehodu z dolgoletne delovne poti, ki jo je dopolnila v Alpini, v novo tretje življenjsko obdobje, ji želimo polno dobre volje, miru, zadovoljstva, predvsem pa trdnega zdravja. Da bi zmogla zajemati življenje s polno mero, naj jo spremlja sreča, ki jo človek večkrat najde tudi v drobnih rečeh.

Našim upokojujencem v slovo

Ob slovesu z našimi dragimi, s katerimi smo delili dobro in slabo, izrekamo svojcem, znancem in prijateljem sožalje. Pogrešali jih bomo. Spomin nanje in na preživeta skupna leta, bo ostal globoko zasidran v naših srcih.

Zadnje dni novembra smo se poslovili od našega upokojujence **IVANA URŠIČA**. Rojen je bil 6. februarja 1932 v Lanišah. Izučil se je za kvalificiranega čevljarja, leta 1967 pa še za visokokvalificiranega izdelovalca spodnjih delov. V Alpini je na normiranih delih pričel delati junija 1955.

Pridobil si je veliko izkušenj in bil 1977 razporejen za vodjo kontrole v plastiki, v aprilu 1986 pa mu je bilo dodeljeno delo vodje kontrole gotovih izdelkov. Deloval je tudi v različnih organih podjetja. Upokojil se je junija leta 1988.

Našega nekdanjega delavca in upokojujence, bomo ohranili v lepem spominu.

V sredini oktobra se je pretrgala življenjska pot našega upokojujence **ALOJZA SEMIČA**, stanujočega na Ledinici. Rojen je bil 24. maja 1930 na Dobračevi.

Po osnovni šoli se je izučil za čevljarja. V Alpini se je zaposlil konec leta 1947 in delal do septembra 1952. Po odsluženem vojaškem roku se je ponovno zaposlil avgusta 1954. Opravljal je različna dela kvalificiranega čevljarja na obrezu, cvikanju peta in podobno. Od leta 1978 dalje je delal na oddaji gotovih izdelkov v skladišče. Nato je delal v sekalnici. Maja 1988 se je upokojil.

Našega nekdanjega delavca in upokojujence Alojza Semiča bomo ohranili v trajnem spominu.

Nepričakovano je prišlo slovo od našega dolgoletnega delavca in upokojujence **IVANA CAPUDRA**.

Rojen je bil 26. 8. 1932 v kraju Gorenje pri Lukovici. V Alpino je kot kvalificiran čevljar prišel maja leta 1957. Začel je v proizvodnji. Po končani srednji šoli je opravljal veliko različnih zahtevnih del. V tehničnem sektorju je delal na področju analize delovnih mest, bil kontrolor

končnih izdelkov. Leta 1966 je bil premeščen v kadrovski sektor, kjer je prevzel nagrajevanje. Kasneje je bil vršilec dolžnosti kadrovske socialne službe, nato šef prodajne službe. Leta 1975 je postal vršilec dolžnosti in pomočnik direktorja. Velik pečat je pustil kot vodja maloprodajne mreže in direktor prodaje. To delo je opravljal do invalidske upokojitve v juniju 1988.

Sodeloval je tudi v različnih kulturnih in političnih organizacijah v podjetju in kraju.

Ivana Capudra bomo ohranili v spominu kot sodelavca, vodjo in človeka, ki je s svojim delom, pravimi odločitvami in vedrim pogledom na življenje in ljudi okrog sebe, veliko prispeval k razvoju današnje Alpine.

V začetku decembra smo se poslovili od našega upokojujence **ALOJZA STRLIČA**. Rojen je bil 15. junija 1932 v Žireh. Po osnovni šoli se je izučil za čevljarja, 1967 pa končal šolo za visokokvalificiranega izdelovalca spodnjih delov. V Alpini je pričel delati septembra 1954. Opravljal je dela na zahtevnejših fazah v proizvodnji. Avgusta 1970 je bil razporejen na kontrolorja končnih izdelkov, kasneje pa prevzel delo mojstra. Do upokojitve, aprila 1992, je delal kot vodja v finišu.

Poslavljam se od našega nekdanjega sodelavca in upokojujence. Spomin nanj in na njegovo delo bo ostal med nami.

V mesecu oktobru smo izrekli poslednje slovo naši upokojujenci delavki **STANISLAVI BOGATAJ**, rojeni Jurjevčič, doma iz Žirovskega vrha. Rojena je bila 9. januarja 1944 v Nemčiji.

Po končani osnovnošolski obveznosti se je takoj zaposlila. Tako je v poletnih mesecih leta 1961 začela delati v Alpini. Vso delovno dobo je opravljala različna dela v montažnih oddelkih. Zaradi vedno večjih zdravstvenih težav, je morala junija 1983 v invalidski pokoj. Našo upokojujenco Stanislavo Bogataj bomo ohranili v lepem in trajnem spominu.

V oktobrskih dneh smo se poslovili od staroste upokojujence Alpine **LADISLAVA FILIPIČA**. Rojen je bil 13. junija 1910 v Jarčji dolini pri Žireh.

Po končani osnovni šoli se je izučil za kvalificiranega čevljarja. Z delom v Alpini je pričel v juliju leta 1945. V montažnih oddelkih je najprej opravljal normirana kvalificirana dela, napredoval do mojstra montaže, kasneje je bil vodja montažnega oddelka. V letih od 1962 do upokojitve mu je bilo zaupano delo kontrolorja in glavnega kontrolorja v skladišču gotove obutve. Upokojil se je septembra leta 1965. Delavci in upokojujenci se bomo Ladislava Filipiča vedno spominjali.

Gospodu Ivanu Capudru v slovo

Ivan presenetil si nas. Tako iznena-
da, brez slovesa in predvsem pre-
hitro si odšel od nas. Pred nekaj
dnevi smo bili Na Brdu pri Luko-
vici, Tvojih krajih, kamor si vse
rajši zahajal zadnja leta.

Rekel si mi: "Bil sem pri zdravni-
ku na remontu. Do pomladi sem
dober". Tvoj nalezljivi sproščujoči
smeh je tedaj polnil Kersnikovo
graščino. Vse si poznal, vsi so poz-
nali Tebe. Hodil si od mize do mize,
povsod šala, povsod smeh. Tak si
bil. Nič človeškega Ti ni bilo tuje.

Prišel si v naše Žiri. Ne vem kdaj.
Postal si neločljivi del te skupnosti
na "koncu sveta". Sprejel si njen
obrazec vedenja. Z ženo Francko
sta zgradila hišo, dobil si sina in
hči, ves čas pa si hodil v Alpino. Si
bil edini, kakor vem in kolikor vem,
ki je bil v Alpini tako rekoč vse: bil
si čevljar, mojster, prvi komercialist,
vse do direktorja. Zavidanja vredna
poklicna kariera.

Tisto Tvoje pravo, s čemer si se po-
istovetil, pa je bila "mreža". Drug,
gospodin, (kakor kdaj in kakor
kdo), Ivan - za vse si imel čas, za
vsakega besedo. Tvojim trgovcem,
poslovojem boš ostal v neizbris-
nem spominu.

A tudi pri Tebi, dragi Ivan, se je po-
trdila znana misel: Vse v življenju
se plača!

Davno sem že opazil, da je skrb,
stiska, napor spravil često znoj na
Tvoj obraz. Kasneje se je uprlo srce
in zadnja leta si vztrajno nabiral
moči po ulicah našega konca. Misli,
ki si jih trosil med sosede, pa so bile
čiste in vesele, kakor vedno.

Naj Ti bo lahka naša žirovska zem-
lja, spoštovani Ivan.

Mag. Viktor Žakelj

Žirovci uspešni tudi v avto krosu

Od marca do oktobra je potekalo letošnje državno prvenstvo v avto krosu. Tekmovalci so se pomerili na devetih tekmah, ki so bile v Mariboru, na Planini, v Sopotnici, Rakeku in Semiču. Iz Žirov so sodelovali trije tekmovalci. Z avtom do 1600 kubičnih centimetrov sta nastopila Klemen Trček in Aleš Žakelj. V razredu buggy pa je tekmoval Daniel Trček (Alpina).

Matjaž Karner

Tekmovalci iz Žirov so v državnem prvenstvu v avtokrosu dosegli dobre rezultate. Klemen Trček je bil v skupni razvrstitvi državnega prvenstva tretji, Aleš Žakelj peti, Daniel Trček pa je prav tako zasedel tretje mesto.

Ekipe Alpina II tretjič zapored prva v balinarski trim ligi

Balinarska ekipa Alpina II je prejela pokal v trajno last. Na sliki: zadaj Antun Majič, Marko Grošelj, spredaj: Franjo Jelenc in Franci Mlinar

Že nekaj let organizira Balinarsko društvo Žiri tekmovanje v Trim ligi. Iz leta v leto se pomeri od sedem do deset ekip. Letos jih je bilo sedem. Društvo invalidov, moška in ženska ekipa, Švarcvald, Partizanska cesta, Češpov gaj, Alpina I in Alpina II. Pred leti je bila sprejeta odločitev, da zmagovalna ekipa dobi prehodni pokal, v primeru treh zaporednih prvih mest, pa prejme pokal v trajno last. To je letos uspelo ekipi Alpina II, za katero so nastopili: Marko Grošelj, Antun Majič, Franjo Jelenc in Franci Mlinar.

Franci Mlinar

Atleta Cene Šubic in Peter Lamovec potujeta na evropsko prvenstvo

Vsi naši atleti še niso zaključili sezone. Cene Šubic, ki tekmuje za ljubljanski atletski klub ŽAK, in Peter Lamovec iz Športnega društva Tabor Žiri, bosta zastopala Slovenijo na evropskem prvenstvu v krosu za mladince v Medulinu. Udeležbo na tej pomembni prireditvi sta si atleta priborila 9. novembra na izbirni tekmi državnega prvenstva v Murski Soboti.

Minula atletska sezona je bila za žirovske atlete najbolj uspešna v zadnjih letih. Srebrna ekipna medalja, ki jo je pritekel mladinec Peter Lamovec na svetovnem prvenstvu (gorski teki) v Innsbrucku, pa je bila vrhunec. Med člani je na istem prvenstvu dobro nastopil Marko Šubic. V letošnji sezoni so se izkazali tudi ostali, predvsem pa Matic in Nela Mlinar ter Matej Jereb.

Borut Malavašič

V Enciklopediji Slovenije so Žiri dostojno predstavljene

Konec oktobra so DPD Svoboda Žiri, Muzejsko društvo in urednik Žirovskega občasnika Miha Naglič v sodelovanju z Mladinsko knjigo, založništvom enciklopedij in leksikonov pripravili zanimivo predstavitev Enciklopedije Slovenije, zlasti zadnje knjige, v kateri so tudi Žiri.

Geološke znamenitosti Žirov je predstavil dr. Rajko Pavlovec, umetnost-

no-zgodovinsko sliko Žirov in okolice pa dr. Ferdinand Šerbelj.

Sodelovala je tudi žirovska rojakinja Tončka Stanonik, ki je urednica pri Enciklopediji Slovenije.

V Galeriji v Žireh se je zbralo veliko Žirovcev, kar je goste kar presenetilo. Srečanje je popestrila tudi razstava ekslibrisov, obiskovalci pa so lahko po znižani ceni naročili Enciklopedijo

Slovenije. Kot eno izmed zanimivosti smo med drugim izvedeli, da v Žireh rastejo nekatere zelo redke cvetlice kot so okroglostna in srednja rosika, močvirska vijolica, dlakava mahovnica, bela kljunka, kalužni saš in zahodnoevropska močvirska krčnica. Nahajališče močvirske krčnice naj bi bilo v Sloveniji le v Žireh, rasla pa naj bi na najvzhodnejšem delu Evrope.

Nejko Podobnik

Na Žirovskem vrhu ponovno odkrita spominska plošča

Na dan mrtvih je bila na Žirovskem vrhu ponovno odkrita spominska plošča narodni herojki iz okolice Sežane Mihaeli Škapin - Drini. Borba je padla v okolici lovske koč, novembra 1943. Spominska plošča je bila po nacionalizaciji objekta, na katerem je stala, odstranjena. Sedaj je postavljena ob hiši Pri Bukovcu.

J.K.

Počastili spomin na prvoborce

Ob letošnjem krajevnem prazniku Žirov je Zveza borcev Žiri organizirala spominsko prireditev. Na hiši padlih prvoborcev Žakljev (Pri Bartelčku) so odkrili spominsko ploščo. Zbralo se je veliko ljudi od blizu in daleč, ki so na ta način počastili spomin na te padle fante, Žirovce, ki so se med prvimi zavedli svoje dolžnosti v boju za osvoboditev in s tem žrtvovali svoja življenja.

Na prireditvi so spregovorili: Ernest Demšar, sestra padlih bratov Francka Jereb in mag. Mirjam Jan Blažič, ki je spomnila na nekdanje hude čase in hkrati opozorila na razmere, ki vladajo danes. V kulturnem programu so kot recitatorji sodelovali učenci Osnovne šole Žiri, zaigrala je Pihalna godba Alpina.

Nejko Podobnik

Tomaž Kržišnik - Njegovo umetniško delo bo krasilo tudi žirovske cerkev

Prostor ob vhodu v cerkev sv. Martina, je umetniško opremil naš rojak, akademski slikar Tomaž Kržišnik. Na treh barvnih oknih je upodobljena prilika o izgubljenem sinu. »Zame je to ena najlepših svetopisemskih zgodb o dobroti

človeka in odpuščanju ljudem, ki živimo različna življenja.« je ob slovesnosti ob blagoslovu v nedeljo, 17. novembra, dejal umetnik Tomaž Kržišnik.

Umetnino si lahko ogledate ob sobotah in nedeljah po maši. Za več obiskovalcev je možen ogled tudi po predhodnem dogovoru v župnišću.

Dekan in žirovski župnik g. Jože Stržaj je po slikarjevi ustni razlagi umetnino opisal takole:

»Barvno okno, ki se nam odpre naravnost od vhoda v prostor pod levim zvonikom (spovedni kabinet in kiosk), prikazuje svetopisemskega izgubljenega sina, ki je zapustil očetovo hišo in se zaradi ponudb sveta vrgel v morje užitek. Umetnik ga je upodobil z glavo navzdol. Čisto na vrhu se vidi en čevelj, spodaj pa glava z dvema velikima očesoma: mlajši sin je hotel videti in okusiti čim več, pri tem pa izgubil svojo lastno podobo, svoj lasten obraz (moderno bi rekli identiteto). Ni več to, kar je bil. Obraz je prav zaradi tega upodobljen kot zmaličen in nečloveški. Okno na

naši levi prikazuje drugega sina, brata prvemu, ki je kot priden poljedelec sicer ostal pri očetu, v njegovem srcu pa se razraščala rastlina nevoščljivosti in ljubosumja. Obraz je šilast, ker je sin ozek in nesprejemljiv za vse, kar ni po njegovi zamisli. Pretirano poudarjene ustnice pričajo, da govori drugače, kar občuti v srcu; na zunaj je z njim vse v redu, znotraj pa ... Zelenkast obraz izdaja človeka, ki je poln zavisti. Višek zgodbe je tretje, umetno osvetljeno okno, ki upodablja dobrega očeta. On nosi v srcu oba sina - ima rad oba. Izgubljeni je ob očetovi dobroti in odprtosti ponovno našel svoj pravi obraz, pravoverni sin pa ima še vedno zašiljen obraz in zelenkaste barve; ni se še spreobrnil. Brata nikakor ne sprejema, čeprav je sam prav tako povabljen na očetovo gostijo in ima mesto v očetovem srcu.

Lestenec s svojo svetlobo pa govori o možnosti svetle prihodnosti: če bo čim več ljudi, ki bodo imeli široko srce, kjer bo dovolj prostora za takega ali drugačnega človeka ...«

J.K.

Lestenec in eno izmed oken.

Tudi Breznica ima svojo knjigo

Letošnjo jesen, z datumom september 2002 je izšel zbornik o Breznici. Urednica in avtorica večine besedil, na 158 straneh obsežnem delu, je Majda Strel, v uredniškem odboru pa sta sodelovala še Nataša Čadež in Tone Pintar, ki je poskrbel za oblikovanje. Breznica je tako dobila zapis, ki ga nima vsaka vas. V njem se prepletata zgodovina in sedanost. V njej izvemo, da je bilo že leta 1291 v vasi 6 kmetij s tridesetimi prebivalci, da so se na Breznico v 17. in 18. stoletju v svojih napadih, podali Turki, kasneje je bila italijanska.

Danes je v vasi štirinajst domačij. Vse so opisane v knjigi. V središču vasi

Naslovnica knjige o Breznici.

pa stoji cerkev sv. Kancijana, na katero so Brezničani še posebno ponosni. V letu 2002 so cerkev temeljito obnovili. Najbolj pa so ponosni na nova zvonova. Med vojno so jih Italijani odpeljali in na Breznici so imeli le en, srednji zvon. Letošnje poletje pa so v zvonik potegnili nova zvonova. Brezničani so tedaj pripravili veliko slovesnost. Nekaj takega zmorejo narediti le tisti, ki jih družijo posebna vez, ki imajo svojo vas in svoje korenine neizmerno radi in jim zanjo ni škoda ne časa ne denarja. To so vaščani Breznice letos dokazali.

J.K.

Kako smo volili v Žireh?

10. novembra se je izmed 3824 vpisanih volilnih upravičencev 3142 volilcev podalo na osem volišč, ki so bila v Žireh in okolici. Poleg predsednika države smo volili tudi župana občine in svetnike v občinski svet.

Za župana je bil ponovno, z 59,48 odstotki, izvoljen dosedanji župan Bojan Starman. Protikandidat mag.

Viktor Žakelj je dobil 40,52 odstotkov glasov. Stolčke v občinskem svetu pa so si stranke razdelile takole: Liberalna demokracija Slovenije - 5 mandatorov, Socialnodemokratska stranka Slovenije - 4 mandate, Nova Slovenija - 3 mandate, Združena lista socialnih demokratov, Slovenska ljudska stranka in Demokratična stranka upokojencev pa vsaka po 1 mandat.

V občini Žiri bodo v naslednjih štirih letih kot svetniki delovali: mag. Viktor Žakelj, mag. Martin Kopač, Metka Debeljak, Zorko Kopač, Anton Beovič, Peter Dolenc, Milan Oblak, Vladimir Oblak, Urška Eniko, Janez Kosmač, Franc Kavčič, Marko Mrlak, Štefan Petrovčič, Lado Žakelj in Adolf Križnar.

J.K.

Novo izvoljeni občinski svet se je sestal na konstitutivni sej, 26. novembra.

Akademsko slikarka Barbara Kastelec - "Njeno slikarstvo določajo živahne, dobrovoljne barve, ki izzivajo in zabavajo priučen pogled"

Je slikanje naše rojakinje označila Nadja Gnamuš. V petek, 22. novembra je bila v Galeriji v Žireh odprta razstava naše akademske slikarke Barbare Kastelec. To je v domačem kraju njena prva tovrstna predstavitev. Zbralo se je veliko obiskovalcev, ki so s svojim obiskom želeli počastiti mlado umetnico. Lep večer so popestrili tudi ubrani glasovi Moškega pevskega zbora Alpina.

Umetnico je predstavil akademski slikar Stane Kosmač. Barbara Kastelec je po končani Osnovni šoli v Žireh in gimnaziji v Ljubljani, diplomirala na Akademiji za likovno umetnost. Sedaj je vpisana v drugi letnik magistrskega študija na isti akademiji pri profesorju Gustavu Gnamušu. Imela je že nekaj odmevnih skupinskih in samostojnih razstav pri nas in v tujini. Leta 2000 je na skupinski razstavi XI. Kolonije diplomantov Akademije za likovno umetnost v Ljubljani, v Velenju, prejela drugo nagrado. Prvič je samostojno razstavljal leta 2001 v Velenju, letos pa tudi na Nizozemskem.

Akademsko slikarko Barbaro Kastelec in njeno delo je predstavil Stane Kosmač

90 let farne cerkve sv. Martina v Žireh - Praznovanje združeno s slovesnim blagoslovom ob prenovi

17. novembra, na Martinovo nedeljo, je žirovska cerkev sv. Martina praznovala 90-letnico posvečenja. Kot piše v župnijski kroniki, je bilo pred devetdesetimi leti nadvse slovesno. Posvečenje je bilo združeno z birmo. Prišel je škof Anton Jeglič. Prireditev se je zavlekla do poznega popoldneva.

Praznovanje devetdesete obletnice nove cerkve (prejšnja je stala v starih Žireh in se v pisnem viru prvič omenja leta 1384), je bilo združeno z blagoslovom obnovljene cerkvene fasade na pročelju in obeh zvonikov ter novih konic zvonikov. Obnovljen je tudi prostor na levi strani glavnega vhoda v cerkev. Vse to je blagoslovil ljubljanski nadškof in metropolit dr. Franc Rode. "Župnijska cerkev je s pročeljem in zvonikoma zablestela. Ostaja nedokončan drugi del - ladja cerkve. V prisposodbi bi lahko zapisal: sv. Martin potrebuje še drugi del plašča," je v zgbanki, ki je bila izdana ob tej slovesnosti, zapisal dekan in žirovski župnik Jože Stržaj. To je tudi prošnja, da bi se v Žireh našlo še toliko moči in razumevanja, da bi obnovili še preostali del.

Obnovljena cerkev sv. Martina